

ลมหายใจของสิ่งมีชีวิตภายใต้การกำหนดของมนุษย์

THE BREATH OF LIVING ORGANISMS UNDER HUMAN ASSIGNMENT

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560 – 2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....กิตติ แสงแก้ว.....

ประธานกรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรัชย์ ดอนประศรี)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพล ศิริจิเจริญ)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ลมหายใจของสิ่งมีชีวิตภายใต้การกำหนดของมนุษย์
	The breath of the creature is under human control
ชื่อ	นาย ภาราดา ภัทรกุลปรีดา
รหัสนักศึกษา	57020501
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

มนุษย์ไม่ได้เพียง ล่า เลี้ยง นำ หรือเพราะพันธุ์สัตว์เพื่อประทังชีวิต แต่ทำทุกอย่างเพื่อมาตอบสนองความต้องการรวมถึงความเชื่อผิดๆที่ไม่รู้จักพอและไม่สิ้นสุด ข้าพเจ้าจะพูดถึงเรื่องสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดกฎเกณฑ์ และความเชื่อต่างๆของมนุษย์ โดยมนุษย์เป็นผู้กำหนดให้สัตว์เหล่านั้น เป็นสัตว์ที่ไว้ใช้แรงงาน สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อบริโภค หรือสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ซึ่งมนุษย์ใช้สัตว์เป็นเครื่องมือเพื่อสนองความต้องการต่างๆของมนุษย์

ศิลปนิพนธ์นี้ต้องการเสนอให้เห็นถึงการกระทำของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์ ที่มีสัตว์อยู่ภายใต้การกำหนดกฎเกณฑ์และตามความต้องการของมนุษย์ มาถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานด้วยวิธีการใช้เทคนิควัสดุ ต่างๆ และประยุกต์เอาศิลปะ แบบจลนศิลป์ หรือ ไคเนติก อาร์ต (Kinetic Art) มาใช้ในการสร้างสรรค์ ให้ตัวผลงานดูมีการเคลื่อนไหวอย่างเสมือนจริงในบริบทต่างๆ เพื่อให้เห็นถึงมุมมองและ อารมณ์ความรู้สึกของสัตว์ ผู้ตกอยู่ในสภาพของผู้ถูกกำหนดโดยมนุษย์

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินปณรัตน์สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ กฤษ งามสม ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณทุนวิจัยรพศ.พันธุ์และกองทุนส่งเสริมการศึกษาฯ มูลนิธิธรรมาภรณ์ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ที่ให้การสนับสนุนการทำศิลปินปณรัตน์

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปินปณรัตน์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)	จ
สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1.ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2.เป้าหมายและวัตถุประสงค์	1
1.3.สมมุติฐานของการศึกษา	2
1.4.ขอบเขตของการศึกษา	2
1.5.วิธีเก็บข้อมูล	3
บทที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	4
2.1.ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง	5
2.2.ข้อมูลเชิงประจักษ์ของสัตว์ภายใต้การกำหนดของมนุษย์โดย มีสัตว์ 3 ประเภท	7
2.3.อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	18
บทที่ 3 การสร้างสรรค์	23
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงาน	30
4.1.ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	30
4.2.ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	50
4.3.ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	67
บทที่ 5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์	82
บทที่ 6 สรุปผลการสร้างสรรค์	86
บรรณานุกรม	87
ประวัติผู้เขียน	88

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่ 1	7
2. ภาพประกอบที่ 2	8
3. ภาพประกอบที่ 3	9
4. ภาพประกอบที่ 4	10
5. ภาพประกอบที่ 5	11
6. ภาพประกอบที่ 6	13
7. ภาพประกอบที่ 7	18
8. ภาพประกอบที่ 8	19
9. ภาพประกอบที่ 9	20
10. ภาพประกอบที่ 10	22
11. ภาพประกอบที่ 11	23
12. ภาพประกอบที่ 12	24
13. ภาพประกอบที่ 13	25
14. ภาพประกอบที่ 14	26
15. ภาพประกอบที่ 15	27
16. ภาพประกอบที่ 16	28
17. ภาพประกอบที่ 17	29
18. ภาพประกอบที่ 18	33
19. ภาพประกอบที่ 19	34
20. ภาพประกอบที่ 20	35
21. ภาพประกอบที่ 21	36
22. ภาพประกอบที่ 22	37
23. ภาพประกอบที่ 23	38
24. ภาพประกอบที่ 24	39
25. ภาพประกอบที่ 25	40
26. ภาพประกอบที่ 26	41
27. ภาพประกอบที่ 27	42

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
28. ภาพประกอบที่ 28	43
29. ภาพประกอบที่ 29	44
30. ภาพประกอบที่ 30	45
31. ภาพประกอบที่ 31	46
32. ภาพประกอบที่ 32	47
33. ภาพประกอบที่ 33	48
34. ภาพประกอบที่ 34	49
35. ภาพประกอบที่ 35	52
36. ภาพประกอบที่ 36	53
37. ภาพประกอบที่ 37	54
38. ภาพประกอบที่ 38	55
39. ภาพประกอบที่ 39	56
40. ภาพประกอบที่ 40	57
41. ภาพประกอบที่ 41	58
42. ภาพประกอบที่ 42	59
43. ภาพประกอบที่ 43	60
44. ภาพประกอบที่ 44	61
45. ภาพประกอบที่ 45	62
46. ภาพประกอบที่ 46	63
47. ภาพประกอบที่ 47	64
48. ภาพประกอบที่ 48	65
49. ภาพประกอบที่ 49	66
50. ภาพประกอบที่ 50	69
51. ภาพประกอบที่ 51	70
52. ภาพประกอบที่ 52	71
53. ภาพประกอบที่ 53	72
54. ภาพประกอบที่ 54	73

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
55. ภาพประกอบที่ 55	74
56. ภาพประกอบที่ 56	75
57. ภาพประกอบที่ 57	76
58. ภาพประกอบที่ 58	77
59. ภาพประกอบที่ 59	78
60. ภาพประกอบที่ 60	79
61. ภาพประกอบที่ 61	80
62. ภาพประกอบที่ 62	81
63. ภาพประกอบที่ 63	83
64. ภาพประกอบที่ 64	84
65. ภาพประกอบที่ 65	85

บทที่ 1

บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ข้าพเจ้าสนใจเรื่องการจินตนาการเหนือจริง เช่น เรื่องสัตว์หิมพานต์ เป็นจินตนาการในการสร้างสัตว์ชนิดใหม่ขึ้นมาโดยใช้สัตว์สองถึงสามชนิดมาผสมกัน จนเกิดเป็นสัตว์ชนิดใหม่ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างผลงาน โดยใช้เรื่องราวของสัตว์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์ ในฐานะวัตถุสนองความต้องการ รวมถึงแนวคิด ขนบประเพณีและความเชื่อต่างๆ ที่ได้ถูกปลูกฝังซึ่งหลอมรวมให้ข้าพเจ้า นำความสนใจมาสร้างสรรค์ผลงานที่พูดถึงลมหายใจของสิ่งมีชีวิตภายใต้การกำหนดของมนุษย์

โดยข้าพเจ้านำเสนอถึงเรื่องสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดกฎเกณฑ์และถูกใช้ในความเชื่อต่างๆ ของมนุษย์ โดยมนุษย์จะเป็นผู้กำหนดให้สัตว์เหล่านั้นเป็นสัตว์เลี้ยงดูเล่น สัตว์ที่ไว้ใช้แรงงาน สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อบริโภค สัตว์เศรษฐกิจ และสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ มนุษย์ใช้สัตว์เป็นเครื่องมือเพื่อสนองความต้องการต่างๆ มนุษย์ไม่ได้เพียงล่า เลี้ยง ฆ่า หรือเพาะพันธุ์เพื่อประทังชีวิต แต่ทำทุกอย่างเพื่อมาตอบสนองความต้องการ รวมถึงการใช้สัตว์ด้วยความเชื่อผิดๆ อย่างไม่รู้จักพอและความไม่สิ้นสุดของมนุษย์ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกของสัตว์ที่อยู่ในฐานะผู้ถูกกระทำ ซึ่งสัตว์ทั้งหมดก็ต่างมีความรู้สึก และรักชีวิตตัวเองเหมือนกับมนุษย์

ศิลปินขั้นนี้ต้องการเสนอให้เห็นถึงการกระทำของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์ ซึ่งมีสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดกฎเกณฑ์ และตามความต้องการของมนุษย์โดยนำมาถ่ายทอดมาเป็นผลงานซึ่งเป็นการใช้เทคนิควัสดุวิธีการต่างๆ และประยุกต์เอาศิลปะแบบจลศิลป์ (Kinetic Art) มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ให้มีการเคลื่อนไหวอย่างเสมือนจริงในบริบทต่างๆ เพื่อให้เห็นถึงมุมมองต่างๆ และอารมณ์ความรู้สึกของสัตว์ผู้ตกอยู่ในสภาพของผู้ถูกกำหนดโดยมนุษย์

1.2. เป้าหมายและวัตถุประสงค์

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเรื่องราวของสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์ ที่มีความน่าสนใจในเรื่องราว มาสร้างสรรค์ใหม่ตามรูปแบบของข้าพเจ้าที่จะถ่ายทอดเป็นผลงานประติมากรรมที่มีจินตนาการเหนือจริง

2.เพื่อเป็นการเรียนรู้ในการสร้างรูปทรง การใช้สี รวมถึง การทดลองหาเทคนิคใหม่ๆในการสร้างสรรค์ผลงาน

3.ข้าพเจ้าต้องการศึกษาและประยุกต์เอาศิลปะแบบจลศิลป์มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานที่ประกอบไปด้วยชิ้นส่วนที่มีการเคลื่อนไหวเพื่อให้ชิ้นงานนั้นแสดงผลทางการเคลื่อนไหว

4.เพื่อให้งานของข้าพเจ้าเป็นงานประติมากรรมที่เคลื่อนไหวเสมือนมีชีวิตซึ่งสะท้อนมุมมองของข้าพเจ้าที่มีต่อสัตว์

5.เพื่อพัฒนาและฝึกฝนความคิดให้ตัวงานมีอัตลักษณ์ที่ชัดเจน

1.3.สมมุติฐานของการศึกษา

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานออกมาเพื่อสะท้อน และถ่ายทอดความคิด มุมมองที่มีต่อสัตว์ที่กฎหมายกำหนดให้สัตว์ต่างๆเป็นไปตามความต้องการของมนุษย์ ผู้ซึ่งเต็มไปด้วยความโลภ ไม่รู้จักพอ และขาดความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนได้กระทำต่อสัตว์ ซึ่งนำสัตว์มาเป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการต่างๆของมนุษย์ที่ไม่มีสิ้นสุด

ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดเป็นประติมากรรมที่มีจินตนาการเหนือจริงเพื่อให้คนดูได้รับรู้ถึงความรู้สึก บางอย่างที่จะกระตุ้นให้มนุษย์เห็นความสำคัญของชีวิตสัตว์มากขึ้น โดยข้าพเจ้าจะใช้สัตว์ที่มีความน่าสนใจ โดยวิธีการศึกษาหาข้อมูลแล้วนำเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง มาถ่ายทอดในรูปแบบและทัศนคติของข้าพเจ้า

1.4.ขอบเขตของการศึกษา

ข้าพเจ้าจะหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวของสัตว์ ที่มีเรื่องราวและความสนใจและภายใต้การกำหนดของมนุษย์ เช่น

- 1.สัตว์ที่มีความเกี่ยวข้องกับความรักของมนุษย์ เช่น เต่า กับความเชื่อเรื่องชีวิตยืนยาวโดยการปล่อยเต่าของคนไทย
- 2.สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน เช่น ช้างสัตว์ที่ใช้เป็นพาหนะและถูกมนุษย์มาใช้งานในด้านต่างๆ
- 3.สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อการบริโภค เช่น สัตว์น้ำที่เป็นอาหารหลักของคนไทยมาช้านาน

ซึ่งตัวงานของข้าพเจ้าจะถ่ายทอดในแบบเหนือจริงและการเคลื่อนไหวได้จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาศิลปะแบบ จลศิลป์ (Kinetic Art) ที่ข้าพเจ้าสนใจที่จะนำมาสร้างสรรค์ให้ตัวงานมีความเหมือนจริงและเคลื่อนไหวได้เริ่มจากการหาข้อมูลจากห้องสมุด โดยหาหนังสือที่มีข้อมูลและเป็นประโยชน์ที่จะช่วยทำให้ผลงานของข้าพเจ้าสมบูรณ์ทั้งเรื่องข้อมูลรวมถึงตัวผลงานและ

เป็นการศึกษาให้เข้าใจแบบเชิงลึก ในเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจ รวมถึง การเลือกวัสดุ เทคนิค การทำสีและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงความรู้บนอินเทอร์เน็ตที่มีความน่าเชื่อถือ

4.จำนวนผลงานมี....3....ชิ้น

- 4.1 ขนาด สูงxกว้างxลึก 82x101x140 เซนติเมตร
- 4.2 ขนาด สูงxกว้างxลึก 145x108x เซนติเมตร
- 4.3 ขนาด แปรผันตามพื้นที่

1.5. วิธีเก็บข้อมูล

- 1.ศึกษาหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เช่นเว็บไซต์ ต่างๆ ที่ให้ความรู้เรื่องของสัตว์ เทคนิคการทำสี การใช้วัสดุต่างๆในการสร้างสรรค์รวมถึงวิดีโอสารคดี รายการที่ให้ความรู้
- 2.หาข้อมูลเกี่ยวกับสัตว์ อริยาบถ รูปทรง พื้นผิว พฤติกรรมจากของจริง
- 3.เก็บข้อมูลโดยการ ถ่ายภาพ บันทึกจากสวนสัตว์

บทที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

การศึกษามีข้อมูลที่ต้องทำความเข้าใจเพื่อประมวลความคิด โดยแยกเป็น 3 ประเภทหลัก ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิงเพื่อเป็นกรอบความคิดกำหนดแนวทางวิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษา เพื่อสร้างทัศนคติข้อมูลเชิงประจักษ์เนื้อหาของประเด็นรวมทั้งกรณีศึกษา ข้อมูล ผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่ให้อิทธิพล ทั้งในแง่ของแนวคิด กลวิธีหรือกระบวนการแสดงออก จากข้อมูลทั้งหมด ผู้ศึกษาจึงสามารถประมวลข้อมูลเพื่อสร้างทัศนคติต่อประเด็นศึกษาของสัตว์ภายใต้การกำหนดของมนุษย์ โดยมีสัตว์ 3 ประเภท ได้แก่ สัตว์ที่ใช้ทางความเชื่อ สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน และสัตว์ที่เลี้ยงเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์

2.1. ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง

- ธวัช ปุณโณทก ได้กล่าวถึงความเชื่อไว้ว่า ความเชื่อ คือ การยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์นั้นๆ
- ชาลส์ เดอร์วิน เข้าใจถึงลักษณะสืบสายพันธุ์ (trait) จำนวนไม่มากจำนวนหนึ่ง ที่ทำให้สิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยงต่างจากบรรพบุรุษพันธุ์ป่า

2.2. ข้อมูลเชิงประจักษ์ของสัตว์ภายใต้การกำหนดของมนุษย์โดยมีสัตว์ 3 ประเภท

1. สัตว์ที่ใช้ทางความเชื่อ

- 1.1. ข้อมูลกรณีศึกษาความเชื่อ ป่วยสัตว์สะเดาะเคราะห์ ของคนไทย
- 1.2. ข่าวจากสื่อออนไลน์สำนักงานประมงจังหวัดตรวจบ่อเต่าวัดเจดีย์หอย

2. สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน

- 2.1. มนุษย์กับช้าง การเลี้ยงและใช้งาน สวนสัตว์ และละครสัตว์
- 2.2. ร่างหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

3. สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์

3.1 ประวัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

2.3.อิทธิพลจากงานศิลปะกรรม

2.3.1 ศิลปกรรมของ Patricia Pinicini

2.3.2 ศิลปกรรมของ Ron Mueck

2.1. ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง

รวัช ปุณโณทก ได้กล่าวถึงความเชื่อไว้ว่า ความเชื่อ คือ การยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์นั้นๆ

คำว่า ความเชื่อ มีความหมายอยู่หลายความหมาย นักวิชาการและผู้รู้ได้ให้ความหมายของความเชื่อไว้ในแง่มุมต่างๆดังนี้ ความเชื่อคือการยอมรับว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความจริงหรือเป็นสิ่งที่เราไว้วางใจ ความจริงหรือความไว้วางใจที่เป็นรูปของความเชื่อนั้น ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นความจริงที่ตรงตามหลักเหตุผลหรือหลักวิทยาศาสตร์ใดๆคนที่เชื่อเรื่องราวของขลังก็จะมีคามยึดมั่นว่า

เรื่องราวของขลังให้คุณให้โทษแก่ตนได้จริง ตัวอย่างของความเชื่อ ได้แก่ ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ โชคลาง ของขลัง ผีสงฆ์ นางไม้ ความเชื่ออำนาจลึกลับ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เป็นต้น

รวัช ปุณโณทก ได้กล่าวถึงความเชื่อไว้ว่า ความเชื่อ คือการยอมรับอันเกิดอยู่ในจิตสำนึกของมนุษย์ต่อพลังอำนาจเหนือธรรมชาติ ที่เป็นผลดีหรือผลร้ายต่อมนุษย์นั้นๆ หรือสังคมมนุษย์นั้นๆ แม้ว่าพลังอำนาจเหนือธรรมชาติเหล่านั้น ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริง แต่มนุษย์ในสังคมหนึ่งยอมรับและให้ความเคารพเกรงกลัวสิ่งเหล่านี้ เรียกว่าความเชื่อ ฉะนั้นความเชื่อจึงมีขอบเขตกว้างขวางมาก ไม่เพียงแต่จะหมายถึงความเชื่อในดวงวิญญาณทั้งหลาย ภูตผี คาถาอาคม โชคลาง ไสยเวทต่างๆ ยังรวมถึงปรากฏการณ์ธรรมชาติที่มนุษย์ยอมรับนับถือ เช่น ต้นไม้ ต้นโพธิ์ ต้นไทร ป่าเขา เป็นต้น ความเชื่อ หมายถึง เห็นตามด้วย มั่นใจ ไว้วางใจ นับถือ และในลักษณะคล้ายกันนี้ พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ ไทย ให้ความหมายเกี่ยวกับความเชื่อไว้ 2 อย่าง คือ

1.การยอมรับข้อเสนอข้อใดข้อหนึ่งได้ว่าเป็นความจริง การยอมรับเช่นนี้ โดยสารัตถะสำคัญแล้วเป็นการรับเชิงพุทธิปัญญา แม้ว่าจะมีอารมณ์สะเทือนใจเข้ามาประกอบร่วมด้วยความเชื่อจะก่อให้เกิดภาวะทางจิตขึ้นในบุคคลซึ่งอาจจะเป็นพื้นฐานสำหรับการกระทำโดยสมัครใจของบุคคลนั้น ความเชื่ออาจจะมีพื้นฐานจากหลักฐานข้อเท็จจริงที่เชื่อได้หรือมีพื้นฐานหรือจากลักษณะที่ทำให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวก็ได้ เพราะฉะนั้น ความเชื่อจึงมิได้ขึ้นอยู่กับความจริงเชิงวัตถุวิสัยในเนื้อหาความเชื่อแปลกวิถดการก็ได้ คนเราอาจจะกระทำการอย่างแข็งขันจริงจัง หรืออย่างบ้าคลั่งด้วยความเชื่อที่ผิดได้เท่าๆ กับที่ทำความเชื่อที่ถูกต้อง

2.การยอมรับข้อเสนอข้อใดข้อหนึ่งว่า เป็นจริงโดยที่ยังมิได้พิสูจน์ได้โดยวิธีการของวิทยาศาสตร์ จากคำจำกัดความต่างๆ ข้างต้น จึงพอสรุปความหมายของความเชื่อไว้ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“ความเชื่อ” หมายถึง การยอมรับต่างๆ ว่าเป็นจริงมีอยู่จริงและมีอำนาจที่จะบันดาลให้เกิดผลดีหรือผลร้ายต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นความจริงด้วยเหตุผล แต่เป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มชนหรือสังคม¹

หมายเหตุ ข้าพเจ้าสนใจเรื่องต้นเหตุและความเป็นมาของความเชื่อ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีตัวตนแต่สามารถทำให้คนทำตามๆ กันโดยไร้เหตุผล ซึ่งข้าพเจ้าศึกษาข้อมูลข้างต้นเพื่อหาความเป็นไปได้ของความเชื่อที่ข้าพเจ้าสนใจเพื่อนำข้อมูลมารองรับในการสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับการปล่อยสัตว์ของคนไทยและเป็นทฤษฎีอ้างอิงให้กับตัวผลงาน

ชาลส์ ดาร์วินเข้าใจถึงลักษณะสืบสายพันธุ์ (trait) จำนวนไม่มากจำนวนหนึ่ง ที่ทำให้สิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยงต่างจากบรรพบุรุษพันธุ์ป่า

ชาลส์ ดาร์วิน เข้าใจถึงลักษณะสืบสายพันธุ์ (trait) จำนวนไม่มากจำนวนหนึ่ง ที่ทำให้สิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยงต่างจากบรรพบุรุษพันธุ์ป่า เขายังเป็นบุคคลแรกที่เข้าใจความแตกต่างระหว่างการคัดเลือกพันธุ์แบบตั้งใจ ที่มนุษย์เลือกลักษณะสืบสายพันธุ์ทางป่า ของสิ่งมีชีวิตโดยตรงนั้นเพื่อจะได้ลักษณะตามที่ต้องการ กับการคัดเลือกที่ไม่ได้ตั้งใจ ซึ่งลักษณะมีวิวัฒนาการไปจากการคัดเลือกโดยธรรมชาติ หรือตามการคัดเลือกอื่น สิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยงจะต่างจากสิ่งมีชีวิตพันธุ์พันธุ์กรรม และในบรรดาสิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยง ก็ยังความแตกต่างกันระหว่างลักษณะสืบสายพันธุ์ที่นักวิจัยเชื่อว่า จำเป็นในระยะต้นๆ ของกระบวนการปรับนำมาเลี้ยง (domestication trait) และลักษณะที่พัฒนาขึ้นต่อๆ มาหลังจากที่สิ่งมีชีวิตพันธุ์ป่าและพันธุ์เลี้ยงได้แยกออกจากกันแล้ว (improvement trait) คือลักษณะที่จำเป็นโดยทั่วไปมีอยู่ในสิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยงทั้งหมด และเป็นลักษณะที่คัดเลือกในระยะต้นๆ ของกระบวนการ ในขณะที่ลักษณะที่พัฒนาต่อๆ มาจะมีอยู่ในบางพวกของสิ่งมีชีวิตที่นำมาเลี้ยง ถึงแม้ว่าอาจจะมิแน่นอนในพันธุ์(breed) ใดพันธุ์หนึ่งโดยเฉพาะ หรือในกลุ่มประชากรในพื้นที่โดยเฉพาะ การปรับตัวเป็นสัตว์เลี้ยง (domestication) ไม่ควรสับสนกับการทำสัตว์ให้เชื่อง (taming) เพราะว่า การทำให้เชื่องเป็นการเปลี่ยนพฤติกรรมของสัตว์ป่า ให้กลัมนุชน้อยลงและยอมรับการมีมนุษย์อยู่ใกล้ๆ ได้ แต่ว่าการปรับตัวเป็นสัตว์เลี้ยง เป็นการเปลี่ยนพันธุ์กรรมของสัตว์พันธุ์ที่นำมาเลี้ยงอย่างถาวรเป็นการเปลี่ยนความรู้สึกของสัตว์ต่อมนุษย์โดย

¹ ธวัช ปุณโณทก ได้กล่าวถึงความเชื่อ(15 พฤษภาคม 2561)

Retrieved from <https://bcnlp56.weebly.com/>

กรรมพันธุ์ สุนัขเป็นสิ่งมีชีวิตแรกที่ปรับนำมาเลี้ยง และแพร่หลายไปทั่วทวีปยูเรเชียก่อนการสิ้นสุดสมัยไพลสโตซีน ก่อนการเกิดขึ้นของเกษตรกรรมและก่อนการนำสัตว์อื่นๆมาเลี้ยง²

หมายเหตุ ข้าพเจ้านำบทความข้างต้นมาเพื่อเป็นทฤษฎีอ้างอิงในเรื่องลักษณะสืบสายพันธุ์ แยกกระหว่างการปรับตัวเป็นสัตว์เลี้ยงกับการทำให้สัตว์เชื่อง และเพื่อให้เห็นทฤษฎีและความเป็นมาของสัตว์ที่คนนำมาเลี้ยง

2.2. ข้อมูลเชิงประจักษ์ของสัตว์ภายใต้การกำหนดของมนุษย์โดยมีสัตว์ 3 ประเภท

1. สัตว์ที่ใช้ทางความเชื่อ

1.1. ข้อมูลกรณีศึกษา-ความเชื่อปล่อยสัตว์สะเดาะเคราะห์ของคนไทย

เต่า นกและปลา ถูกใช้เป็นสินค้าเพื่อการทำบุญของคน โดยเฉพาะ เต่า หนึ่งในสัตว์ที่นำมาปล่อย เพราะมีความเชื่อว่าปล่อยแล้วจะต่ออายุให้ยืนยาว เต่าบกหลายตัวที่ต้องจบชีวิตลงจากความไม่รู้ของคน ที่คิดว่าเต่าสามารถว่ายน้ำได้

ภาพที่ 1 บาปบริสุทธิ์! ปล่อยสัตว์สะเดาะเคราะห์ ตกนรกไม่รู้ตัว

ที่มา : โดย ผู้จัดการรายวัน , เข้าถึงเมื่อ march18, 2018, เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000026479>

² ชาลส์ คาร์วิน เข้าใจถึงลักษณะสืบสายพันธุ์ (17 พฤษภาคม 2561)

Retrieved from <https://th.wikipedia.org/wiki/การปรับตัวเป็นสัตว์เลี้ยง/>

แม้ว่าบางวัด หรือบางสถานที่จะมีการต่อแพ ให้เต่าขึ้นมาฝั่งแค่นี้ได้ แต่ก็ไม่ใช่สถานที่อยู่ตามสภาพธรรมชาติที่แท้จริงของเต่า เช่นเดียวกับการปล่อยสัตว์อื่นๆ เพื่อหวังให้ไปสู่สภาพแต่อาจต้องตายเพราะปล่อยไม่ถูกที่ถูกทาง ทั้งสภาพความเป็นอยู่และศัตรูธรรมชาติ หรือไม่ก็ถูกจับมาเพื่อขายใหม่ และนั่นจึงเป็นคำตอบที่ว่า ทำไมการปล่อยสัตว์ในยุคนี้นั้นจึงมีบาปมากกว่าการได้บุญปัจจุบัน หลายๆ วัดพยายามเตือนประชาชนที่นำเต่ามาปล่อย แต่ไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควร โดยอ้างว่าถ้าไม่ปล่อยเต่าที่วัดจะให้ไปปล่อยที่ไหน วัดปลอดภัยสำหรับเต่าที่สุดแล้ว และที่สำคัญแหล่งในการซื้อเต่ามาปล่อยก็อยู่ใกล้วัดด้วย เต่า นกและปลา ยังคงถูกใช้เป็นสินค้าเพื่อการทำบุญของคนจำนวนไม่น้อย โดยกลุ่มผู้ขายสัตว์ที่ซิดเป็นอาชีพนั้น ทางคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้เผยในงานวิจัยหัวข้อ "ปล่อยสัตว์ ทำบุญ ฤๅสร้างบาป" ว่า ส่วนใหญ่จะเป็นเครือข่าย

ภาพที่ 2 บาปบริสุทธิ์! ปล่อยสัตว์สะเดาะเคราะห์ ตกนรกไม่รู้ตัว

ที่มา : โดย ผู้จัดการรายวัน , เข้าถึงเมื่อ march 18, 2018, เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000026479>

ญาติพี่น้องแนะนำกันมา เพราะสัตว์หลายประเภทต้องซื้อขายในตลาดมืดเช่น นกบางประเภทและเต่าซึ่งถือว่าเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าพ.ศ.2535 ส่วนวัดนั้น มี 2 แบบ คือ วัดที่สนับสนุนให้มีผู้มาซื้อขายสัตว์หน้าวัด เพื่อให้นำไปปล่อย ถือเป็นการหารายได้และอำนวยความสะดวก กับวัดที่ต่อต้านไม่ให้มีพ่อค้าแม่ค้ามาใช้วิธีนี้หากินกับผู้มาทำบุญ เพราะไม่ต้องการส่งเสริมให้มีการจับสัตว์ที่อยู่ในธรรมชาติอย่างปกติสุข มากักขังหน่วงเหนี่ยวและทรมาน สพ.ญ.ดร.อุตรา จามิกร ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตปลาสัตว์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยให้สัมภาษณ์ในประเด็นการปล่อยสัตว์ออกสู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 บาปปริสุทธิ! ปล่อยสัตว์สะเดาะเคราะห์ คนรักไม่รู้ตัว
ที่มา : โดย ผู้จัดการรายวัน , เข้าถึงเมื่อ march 18, 2018, เข้าถึงได้จาก

<http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000026479>

ธรรมชาติโดยมองว่าการปล่อยปลา ปล่อยนก ปล่อยเต่า มักจะไม่รอด และมีความเสี่ยงสูงกับการถูกนำมาขายซ้ำใหม่ ซึ่งแทนที่จะได้ทำบุญ แต่กลับได้บาป ชำยังเสียเงินให้กับพ่อค้าแม่ค้าอีกด้วย หากพิจารณาในเรื่องของบุญบาปตามหลักพุทธศาสนา พระมหาวิมลชัย วชิรเมธี (ว.วชิรเมธี) ผู้อำนวยการสถาบันวิมุตตยาลัย กล่าวว่า การทำบุญปล่อยชีวิตสัตว์ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เล็กหรือสัตว์ใหญ่ ต้องทำด้วยจิตมุ่งเป็นกุศลจริงๆ แต่ถ้านำสัตว์มาปล่อยแล้วอธิษฐาน ขอให้การปล่อยนี้ ให้อายุยืน ขอให้ถูกหวย ขอให้หายป่วย สิ่งนี้ถือว่าไม่เข้าเกณฑ์ เพราะมีเจตนาเคลือบแฝง เป็นการปล่อยเขาเพื่ออยากให้เราดีขึ้น เพื่ออยากให้เราหายทุกข์ หายโศก หายป่วย ไม่ใช่การทำบุญ แต่เป็นการลงทุนอย่างหนึ่งอาจจะเป็นการลงทุนทางจิตวิญญาณก็ได้ เพราะเจตนาจริงๆ ไม่ได้ต้องการช่วยเหลือเขาแต่ต้องการช่วยตัวเองต่างหาก โดยยึดชีวิตเขามาเป็นเครื่องมือ

ความเชื่อว่าการทำทาน สะเดาะเคราะห์ด้วยการปล่อยสัตว์จะช่วยให้หายป่วย เสริมโชคลาภ ต่อชะตาชีวิต สิ่งหนึ่งที่ต้องศึกษาให้ลึกก็คือ วิถีชีวิตของสัตว์เหล่านั้น เพื่อจะได้ไม่ไปทำร้ายหรือทำอันตรายให้พวกมันมากกว่าเดิม หรืออีกวิธีที่ใครหลายคนนิยมทำคือ เลือกลูกสัตว์ที่กำลังจะถูกฆ่า แล้วนำไปปล่อยให้อยู่รอดตามวิถีชีวิตของมัน เช่น ปลาในตลาดสด หรือสัตว์ที่ไม่ได้ถูกทรมาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 บาปบริสุทธิ์! ปลอยสัตว์สะเดาะเคราะห์ ตกนรกไม่รู้ตัว
ที่มา : โดย ผู้จัดการรายวัน , เข้าถึงเมื่อ march 18, 2018, เข้าถึงได้จาก
<http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000026479>

หมายเหตุ ข้อมูลข้างต้นข้าพเจ้าต้องการให้เห็นข้อมูลความเป็นมาในการได้รับแรงบันดาลใจจากความเชื่อของคน ที่มีความเชื่อต่อการปลอยสัตว์และให้เห็นปัญหาที่เกิดจากความเชื่อผิดๆของคนไทยที่มีมาช้านาน

1.2. ข่าวจากสื่อออนไลน์-สำนักงานประมงจังหวัด ตรวจสอบเต่าวัดเจดีย์หอย

นายเฉลียว เทียนวรรณ ประมงจังหวัดปทุมธานี พร้อมเจ้าหน้าที่สำนักงานประมงจังหวัดลงพื้นที่ตรวจสอบบ่อเต่า หลังจากที่มีผู้โพสต์ข้อความร้องเรียนช่วยเหลือเต่าที่อาศัยอย่างแออัดในน้ำเน่า โดยมีข้อความบางส่วนระบุว่า รู้สึกสลดใจที่วัดเจดีย์หอย จ.ปทุมธานี เดินไปที่บ่อเต่าน้ำๆ ของวัด ซึ่งมีขนาดเล็กมากน้ำเขียวกลิ่นเหม็น แออัดไปด้วยเต่านา เต่าบัว เต่าญี่ปุ่น เต่าหับที่ หิวโหยนานาชนิด โคนเปียด แขนในน้ำเน่า และโคนไล่กัด หน้าตาพวกมันดูเครียดและหวาดกลัว

ภาพที่ 5 ประมงจ.ตรวจบ่อเต่าวัดเจดีย์หอย ซึ่งสุขภาพดีแต่อยู่แออัด เจ้าอาวาสแจ้งไม่เลี้ยงไว้คงตายหมด
ที่มา : โดย ทุกทิศทั่วไทย, เข้าถึงเมื่อmarch12, 2018, เข้าถึงได้จาก
https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_337397

นายเฉลียวกล่าวว่า หลังจากที่ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบบ่อเต่าที่วัดเจดีย์หอยหลังจากที่มีประชาชนโพสร้องเรียนในโซเชียล ปรากฏว่า เต่าภายในบ่อนั้น มีสุขภาพแข็งแรงดี ลักษณะของน้ำก็ไม่ได้เขียวตามที่ผู้ร้องเรียนไป แต่ความเป็นอยู่ของเต่าจะอัดไปบ้าง ด้านแม่ชีสมจิต กันลยา ผู้ดูแลอาหารเต่า กล่าวว่า ส่วนมากประชาชนจะเข้ามาทำบุญภายในวัดจำนวนมากในวันเสาร์อาทิตย์ และจะแวะเวียนมายังบ่อเต่าเพื่อให้อาหารเต่าและทำบุญ หน้าที่ของตนเองคือหั่นผัก แดงกวา ผักบุ้ง เพื่อให้กับประชาชนที่เข้ามาทำบุญร่วมทำบุญ และนำผักที่ตนเองหั่นนั้นไปให้เต่ากินโดยประชาชนจะโยน เศษผักไปได้บ่อ เต่าก็จะกินจนหมด ที่ผ่านมามีเต่าตายน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นเต่า ที่ประชาชนนำมาปล่อยหรือบาดเจ็บมาอยู่แล้ว เมื่อมาอยู่ในบ่อเต่าดูแลตัวเองไม่ได้จึงตายไป

หลวงพ่อดร.ทองกลึง สุนทะโร เจ้าอาวาสวัดเจดีย์หอย กล่าวว่า เต่าที่อยู่ภายในวัดนั้นตัวอาตมาเองไม่ได้ไปซื้อเต่ามา เพียงแต่มีประชาชนนำเต่ามาปล่อยภายในวัด ที่ผ่านมามีอาตมาไม่เลี้ยงดูไว้เต่าคงตายหมดแล้ว

หมายเหตุ ที่นำข่าวนี้นมาซ้ำเพราะไม่ได้ต้องการให้ถึงด้านลบของวัดแต่เมื่อพิจารณาถึงต้นเหตุเกิดมาจากกลุ่มคนที่เลี้ยงเต่า เมื่อเลี้ยงดูไม่ไหวก็จะแก้ปัญหาที่การนำไปปล่อยที่วัดและอีกกลุ่มคือคนที่มีความเชื่อในเรื่องการปล่อยสัตว์และหวังให้ตนเองได้ผลบุญ โดยไม่คำนึงถึงความ เป็นอยู่ของชีวิตสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

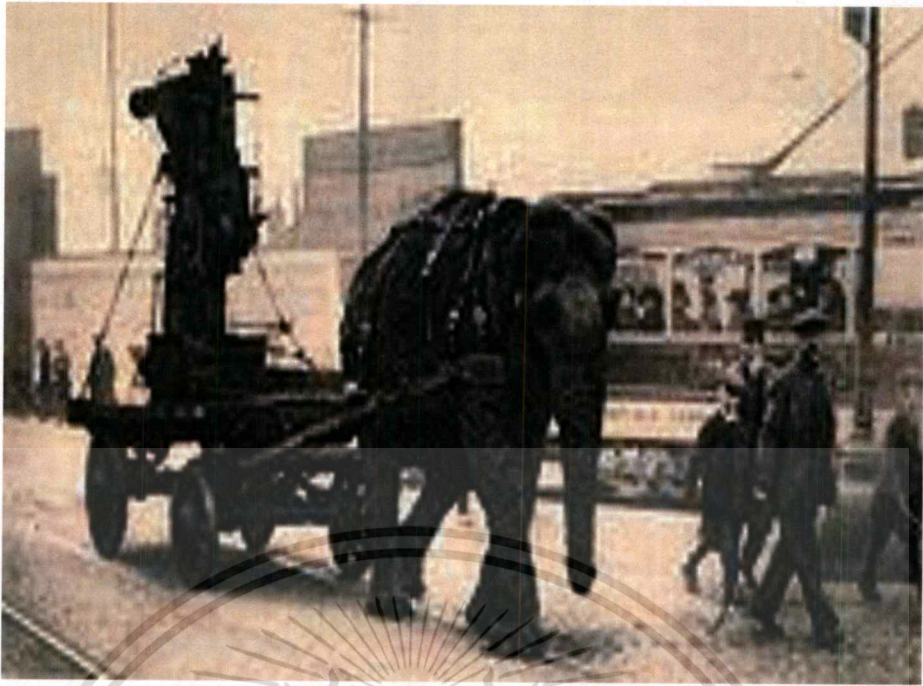
2. สัตว์ที่ใช้เลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน

2.1. มนุษย์กับช้าง การเลี้ยงและใช้งาน สวนสัตว์ และละครสัตว์

ช้างได้เป็นสัตว์ใช้งานซึ่งถูกใช้ในหลายด้าน トラประทับที่ถูกพบในกลุ่มแม่น้ำสินธุเป็นการบอกว่าช้างถูกนำมาเลี้ยงเป็นครั้งแรกในอินเดียโบราณ อย่างไรก็ตามช้างไม่อาจนำมาเลี้ยงได้อย่างสมบูรณ์ ช้างเพศผู้จะเกิดอาการตกมันตามสภาพขึ้นเป็นบางเวลาและควบคุมได้ยาก ดังนั้น ช้างที่มนุษย์นำไปใช้นั้นจึงมักเป็นช้างเพศเมีย โดยช้างศึกเป็นข้อยกเว้น เพราะช้างเพศเมียจะวิ่งหนีออกจากช้างเพศผู้ ทำให้มีแต่ช้างเพศผู้เท่านั้นที่สามารถถูกใช้ในสงครามได้ มักจะเป็นการประหยัคกว่าที่จะจับช้างป่าอายุน้อยแล้วฝึกมันให้เชื่องกว่าเลี้ยงให้เติบโตในการดูแล

คนลาวได้มีการเลี้ยงช้างมาเป็นเวลาหลายศตวรรษและยังมีช้างเลี้ยงราว 500 ตัวยังคงใช้งานอยู่ในปัจจุบัน โดยส่วนใหญ่พบใช้งานอยู่ในแขวงไชยบุรี ช้างเหล่านี้ส่วนใหญ่ถูกใช้งานในอุตสาหกรรมตัดไม้ ช้างยังมักถูกจัดแสดงในสวนสัตว์และอุทยานสัตว์ป่า ช้างราว 1200 เชือกถูกเลี้ยงไว้ในสวนสัตว์ทางตะวันตก

ช้างขนยูทโรปรณ์หนักในอังกฤษช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง ในประเทศพม่า ไทย อินเดีย ส่วนใหญ่ของเอเชียใต้ ช้างได้ถูกใช้ในทางทหาร โดยใช้เป็นแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการถอนโคนต้นไม้การเคลื่อนย้ายขง ช้างมักถูกใช้ในการประหารชีวิตโดยเหยียบผู้ที่ถูกลงโทษ ช้างได้ใช้เป็นพาหนะสำหรับการล่าแบบซาฟารีและเป็นพาหนะในพิธีกรรมของพระมหากษัตริย์ หรือศาสนา ขณะที่ช้างเอเชียได้ถูกใช้เพื่อขนส่ง และเพื่อความบันเทิง สวนสัตว์และละครสัตว์ มีเสียงคัดค้านเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ต่อต้านการจับ การกักขัง และการใช้ช้างป่า ผู้สนับสนุนสิทธิสัตว์ยืนยันว่าช้างในสวนสัตว์และละครสัตว์นั้น ทรมาณจากโรคภัยไข้เจ็บทางกายภาพเรื้อรัง การขาดสังคม ความตายอย่างทรมานและการตายก่อนเวลาอันควร สวนสัตว์แย้งว่ามาตรฐานการดูแลช้างนั้นมีสูงมาก และมีการจัดความต้องการขั้นต่ำสำหรับการดูแลช้าง อย่างเช่น พื้นที่อยู่อาศัยขั้นต่ำ การออกแบบสถานที่กันล่อม อาหาร การสืบพันธุ์ สิ่งประดับและการดูแลจากสัตวแพทย์ เพื่อรับประกันความอยู่ดีกินดีของช้างที่อยู่ในการควบคุม

ภาพที่ 6 ช้างขนยุทธโปกรณ์หนักในอังกฤษช่วงสงครามโลกครั้งที่หนึ่ง

ที่มา : .wikipedia , เข้าถึงเมื่อ march 10, 2018, เข้าถึงได้จาก

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%87>

ช้างเป็นส่วนสำคัญในละครสัตว์มานานแล้ว เพราะเป็นสัตว์ที่มีความฉลาดพอจะฝึกให้แสดงท่าทางได้หลายอย่าง อย่างไรก็ตาม สภาพความเป็นอยู่ของช้างในละครสัตว์นั้นไม่เป็นธรรมชาติ เพราะถูกกักขังในกรงขนาดเล็ก ถูกล่ามโซ่ที่ขา และขาดเพื่อนช้าง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ช้างทำร้ายผู้เลี้ยงหรือควาญซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นได้

หมายเหตุ ข้อมูลข้างต้นต้องการให้เห็นถึงความเป็นมาของการนำช้างมาเลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน และการนำช้างมาใช้แรงงานในด้านต่างๆ ซึ่งข้าพเจ้าอยากให้เห็นถึงการกระทำของมนุษย์ที่กระทำต่อช้างตั้งแต่อดีต

2.2.หลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพสัตว์

หลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์ เหตุผลเนื่องจากปัจจุบันในกระแสโลกาภิวัตน์เป็นที่ยอมรับโดยสากลและโดยหลักคุณธรรมว่าสัตว์เป็นสิ่งมีชีวิต เป็นองค์ประกอบสำคัญของสิ่งแวดล้อมที่จะต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิตามธรรมชาติของสัตว์และได้รับการดูแลมิให้ถูกกระทำการทารุณกรรมหรือมีการฆ่าสัตว์โดยไม่จำเป็นโดยเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เจ้าของและผู้เลี้ยงสัตว์ต้องจัดสวัสดิภาพให้แก่สัตว์ ให้เหมาะสมตามชนิดและประเภทสัตว์ อีกทั้งสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของจะต้องได้รับการคุ้มครองมิให้ถูกทารุณกรรมเช่นกัน ซึ่งในปัจจุบันมีการนำสัตว์มาเลี้ยง เพื่อการค้า การแสดง เป็นต้น การประกอบกิจการดังกล่าวต้องคำนึงถึงการจัดสวัสดิภาพ และการป้องกันมิให้สัตว์ได้รับความเจ็บปวด ทุกข์ทรมานที่อาจเกิดแก่สัตว์ ทั้งในระหว่างการเลี้ยงดู การใช้สัตว์ประกอบกิจการและการทำให้สัตว์ตายอย่างสงบด้วย ซึ่งอาจกระทบต่อจารีตประเพณี และศีลธรรมอันดีของสังคมไทยรวมถึงการค้าระหว่างประเทศ ประกอบกับประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “สัตว์” หมายความว่า สิ่งมีชีวิตที่มีกระดูกสันหลังที่มีไข่มนุษย์ยกเว้นสัตว์ที่เลี้ยงและใช้เพื่องานทางวิทยาศาสตร์ ตามกฎหมายว่าด้วย “การทารุณกรรม” หมายความว่า การกระทำใดๆ ที่ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด ทுพพลภาพ หรืออาจมีผลให้ถึงแก่ชีวิต “ความทุกข์ทรมาน” หมายความว่า ผลของการกระทำใดๆ ที่กระทำต่อร่างกายหรือจิตใจ สัตว์ หรือสัตว์ทดลองเป็นผลให้สัตว์ได้รับความเครียด ความเจ็บปวด ความกลัว ไม่ว่าโดยตรง หรือโดยอ้อม “การจัดสวัสดิภาพสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงหรือการจัดการให้สัตว์ให้มีความเป็นอยู่ในสภาวะที่เหมาะสม มีสุขภาพอนามัยที่ดี ไม่เครียด มีที่อยู่อาศัย อาหารและน้ำ อย่างเพียงพอต่อความต้องการ “การฆ่า” หมายความว่า การกระทำใดๆ เพื่อให้สัตว์ตาย “เจ้าของ” หมายความว่า ผู้ครอบครอง ในกรณีสัตว์ที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยงและ ผู้ดูแลด้วย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง ระเบียบปฏิบัติ กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพสัตว์

คณะกรรมการมอบหมายได้ การประชุมของคณะกรรมการ ให้ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม พ.ร.บ.กรมปศุสัตว์ร่วมกับสมาคม ฉบับสมบูรณ์ นายสุเทพ ยิ้มละมุล กอนนิตการ ๕ หมวด ๒ การป้องกันการทารุณกรรมสัตว์ มาตรา ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อสัตว์อันเป็นการทารุณกรรมสัตว์ มาตรา ๑๓ การกระทำความผิดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นการทารุณกรรมสัตว์

๑)การเขียน ทูบตี ฟัน แทง เผล ลวก หรือกระทำการอื่นใด ซึ่งมีผลทำให้สัตว์ เจ็บปวด หรือ พิการ ในลักษณะที่ได้รับทุกข์เวทนาหรือตาย

๒)ใช้สัตว์งานจนเกินสมควรหรือใช้งานอันไม่สมควรแก่ประเภทและสภาพของสัตว์ โดยเฉพาะเมื่อ สัตว์นั้นเจ็บป่วย ชรา อ่อนอายุ ใกล้คลอด หรือพิการ

๓)ใช้ยาหรือสารอันตรายต่อสัตว์โดยประสังค์จะให้สัตว์ได้รับอันตรายหรือความทุกข์ ทรมาณ

๔)ใช้พาหนะที่ไม่เหมาะสมแก่การขนส่งหรือเคลื่อนย้ายสัตว์ ให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ ทรมาณ บาดเจ็บ หรือตาย

๕)เลี้ยงหรือกักขังสัตว์ในที่คับแคบ ทำให้สัตว์ได้รับความทุกข์ทรมาณ บาดเจ็บ หรือตาย

๖)ไม่ให้สัตว์ที่เป็นอรกันไว้ในที่เดียวกัน

๗)พรากรแม่และลูกสัตว์ที่ยังไม่หย่านม เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

๘)ทอดทิ้งสัตว์เพื่อให้พ้นภาระ

๙)ทำให้สัตว์ต้องได้รับความทุกข์ทรมาณ หรือตายจากการ อดอยากขาดอาหาร น้ำ ประเภทลักษณะ และอายุของสัตว์นั้น ๆ หมวด ๔ การฆ่าสัตว์ มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่า สัตว์ ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้

๑)การฆ่าสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหารในครอบครัว

๒)การฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์

๓)การฆ่าสัตว์เพื่อควบคุมโรคระบาด ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๔)การฆ่าสัตว์เมื่อสัตว์แพทย์ได้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาแล้วว่าสัตว์ป่วย พิการ หรือบาดเจ็บ ไม่สามารถเยียวยา หรือรักษาให้มีชีวิตอยู่รอดโดยปราศจากความทุกข์ทรมาณต่อไปได้

๕) การฆ่าสัตว์ตามความเชื่อทางศาสนา โดยมีใบอนุญาตเพื่อประกอบกิจกรรมนั้น

๖) การฆ่าสัตว์ตามคำสั่งศาล

๗) การฆ่าสัตว์การทำลายสัตว์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๘) การฆ่าสัตว์ในกรณีอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง³

หมายเหตุ ข้าพเจ้ายกชื่อพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิภาพ สัตว์ มาเป็นบางข้อ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาและตัวงานของข้าพเจ้า เพื่อให้เห็นถึงการคุ้มครองสัตว์และ การกระทำกับสัตว์อย่างเหมาะสม

³ ร่าง หลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรม และการจัดสวัสดิ ภาพสัตว์ (22 พฤษภาคม 2561) Retrieved from <https://ilaw.or.th/sites/default/files/Save%20animal%20act%20prople.pdf>

3. สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์

3.1. ประวัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

แต่โบราณมา ถ้าพูดถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแล้ว มนุษย์มุ่งแต่จะเลี้ยงสัตว์บกเพื่อนำมาเป็นอาหารหรือใช้งาน เช่น เลี้ยงหมู เป็ด ไก่ วัว ควาย ช้าง ม้า เป็นต้น แม้ว่ามนุษย์จะกินปลาด้วย แต่ก็ยังไม่มีใครคิดที่จะเลี้ยงปลาไว้ขายหรือกิน จะมีก็แต่เด็กๆที่นิยมเลี้ยงปลาไว้ดูเล่นเพื่อความสวยงามหรือเพื่อความสนุกสนาน สมัยก่อนมีแหล่งน้ำที่อุดมสมบูรณ์หลายแห่ง เช่น ที่บึงบรเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาหลายร้อยชนิด รวมทั้งสัตว์น้ำชนิดต่างๆด้วย บริเวณหนองบางจูใกล้แม่น้ำแม่กลอง เขตตำบลเจ็ดเสมียน อ.โพธาราม จ.ราชบุรี ในสมัยก่อน พ.ศ. 2510 จัดเป็นเขตจับปลาสร้อยสำหรับผลิตน้ำปลา แต่ในปัจจุบันนี้หนองบางจูไม่หลงเหลือ แล้วระดับน้ำลดลงจนไม่มีฤดูน้ำหลากอีกต่อไป เนื่องจากการสร้างเขื่อนหลายแห่ง ทำให้สกัด กั้นการไหลของน้ำในฤดูที่เคยเป็นน้ำหลาก มีการตัดไม้ทำลายป่า มีการขยายที่ถมที่ตัดถนน มีการใช้ยาปราบวัชพืช มีการปล่อยน้ำเสียไหลจากบ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เกิดมลพิษทำลายแหล่งวางไข่และที่พักอาศัยของปลาและสัตว์น้ำ เหตุการณ์ดังนี้ก็ไม่ได้เกิดกับแหล่งน้ำอีกหลายๆ แห่งในประเทศ ทำให้ปริมาณปลาและสัตว์น้ำลดจำนวนลงไม่เพียงพอกับปริมาณความต้องการของพลเมืองไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อความต้องการอาหารสัตว์น้ำเพื่อการบริโภค และความต้องการเลี้ยงสัตว์น้ำไว้ดูความสวยงามมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น การจับสัตว์น้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติย่อมไม่เพียงพอ ความคิดที่จะเลี้ยงปลาในบ่อหรือแหล่งน้ำที่มนุษย์กักกันไว้จึงเกิดขึ้น มีการขุดบ่อเลี้ยงปลา แล้วก็ค่อยๆ พัฒนาเรื่อยมา มีการเลี้ยงปลาในกะชัง มีการจัดตั้งฟาร์ม

ประวัติการเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยและต่างประเทศ

เข้าใจว่าสัตว์น้ำที่มนุษย์รู้จักเลี้ยงแต่เริ่มแรกคือปลาน้ำจืด ชาวอียิปต์เป็นชาติแรกที่รู้จักเลี้ยงปลาเมื่อสมัย 2,500 ปีก่อนคริสตกาล ต่อมาชาวโรมันก็เริ่มเลี้ยงปลาบ้างในระยะเวลาใกล้เคียงกับชาวอียิปต์ ฟานโล นักเขียนชาวจีนได้บันทึกการเลี้ยงปลาในตระกูลปลาคาร์พ (carp) ในประเทศจีนไว้อย่างน่าสนใจเมื่อประมาณ 2,000 ปี ก่อนคริสตกาล ต่อมาในคริสต์ศตวรรษที่ 1 ชาวโรมันทั่วยุโรปก็รู้จักการสร้างบ่อเลี้ยงปลา ช่วงระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 12-13 ปลาไน (common carp) เป็นที่นิยมเลี้ยงกันมากในแถบยุโรป ต่อมาประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก็นิยมเลี้ยงปลาควบคู่กับ

การทำนาเกลือ ชาวมาเลย์นิยมเลี้ยงปลานวลจันทร์ทะเลในนาเกลือช่วงฤดูฝน จนกระทั่งในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 การเลี้ยงปลาในหลายรูปแบบก็ได้รับการพัฒนาเรื่อยมา มีการเลี้ยงปลานวลจันทร์ทะเลและสัตว์น้ำกร่อยในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การเลี้ยงปลาในในแถบประเทศจีนและยุโรป มีการเลี้ยงปลานิลในแอฟริกา และการเลี้ยงปลาแซลมอนในอเมริกาและยุโรปตะวันออก ชาวญี่ปุ่นนิยมเลี้ยงปลาไหลญี่ปุ่นซึ่งชาวไทยเรียกว่า ปลาตุหนนาสำหรับในประเทศไทยนั้น ไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าเริ่มมีการเลี้ยงสัตว์น้ำกันตั้งแต่เมื่อใด คงมีแต่หลักฐานจากบันทึกของฝรั่งเศสชื่อ เอนเจลเบิร์ต แคมพ์เฟอ จากหนังสือ “ Culture of goldfish ” ซึ่งอยู่ในสมัยพระเพทราชา ราว พ.ศ. 2234 โดยได้บันทึกว่าในกลุ่มประเทศตะวันออกนิยมเลี้ยงปลาทอง จึงคาดว่าชาวไทยก็คงจะรู้จักการเลี้ยงปลาทองในสมัยนี้ และจากวรรณกรรมเรื่องขุนช้างขุนแผนซึ่งเริ่มแต่งในสมัยอยุธยาและมาแต่งต่อจนจบในสมัยรัตนโกสินทร์ เทโพไว้ขายในกรุงเทพฯ ซึ่งตรวราว พ.ศ. 2449 เข้าใจว่าการเลี้ยงปลาในตอนแรกๆ คงไม่มีวิธีการที่ซับซ้อนมากนัก ต่อมาจึงเริ่มรู้จักการใช้ปุ๋ยในบ่อปลา รู้จักการให้อาหารสมทบ ผลผลิตที่ได้ในช่วงแรกค่อนข้างต่ำ จนกระทั่งในปลายพุทธศักราช 2400 สัตว์น้ำหลายชนิดได้ถูกนำมาเลี้ยง มีการค้นคว้าทดลองโดยใช้วิทยาการสมัยใหม่มาใช้ในการเพาะเลี้ยงมากขึ้น⁴

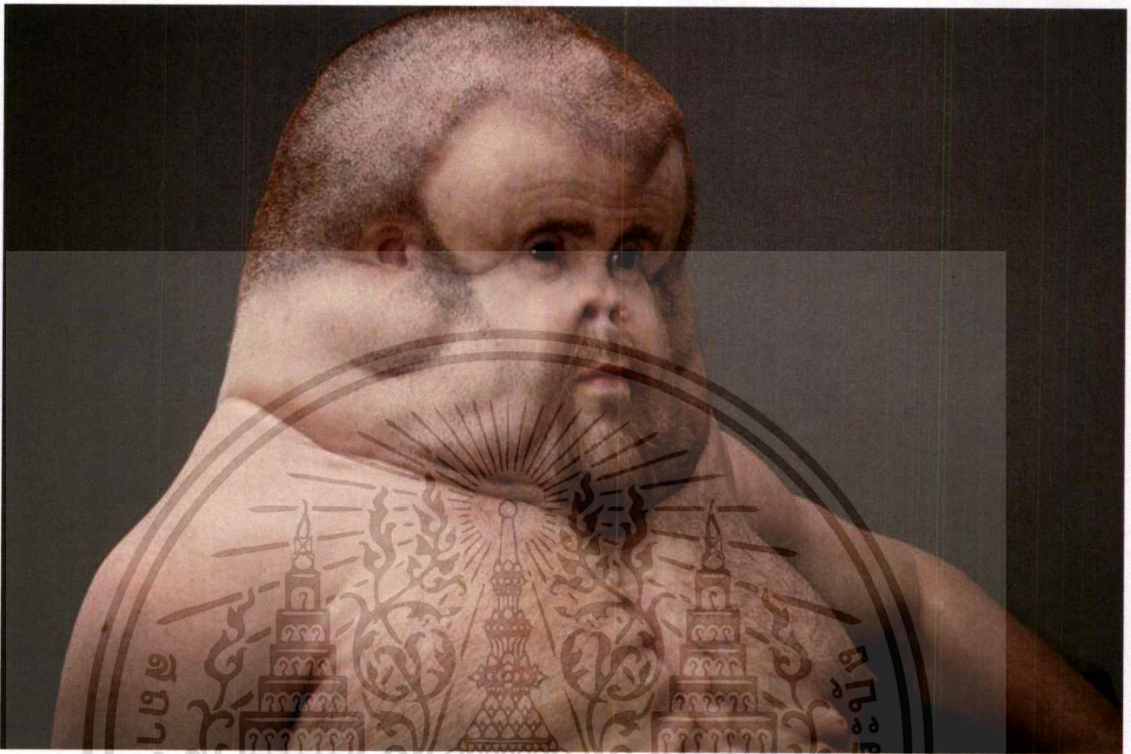
หมายเหตุ ข้าพเจ้ามีความคุ้นเคยกับปลาในตลาดสด ซึ่งเป็นสัตว์ที่เราบริโภคอยู่เป็นประจำ แต่เรากลับไม่รู้ถึงความเป็นมาของสัตว์เหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงอยากหาข้อมูลเกี่ยวกับต้นเหตุที่ทำให้เกิดการเลี้ยงปลา และประวัติการเลี้ยงสัตว์น้ำของไทยและต่างประเทศ เพื่อเป็นข้อมูลที่จะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในความเป็นมาของสัตว์น้ำที่เราบริโภค

⁴ ประวัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (27 พฤษภาคม 2561)

Retrieved from <http://www.เลี้ยงสัตว์.com/การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ/>

2.3. อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.3.1 ศิลปกรรมของ แพตทรีเซีย ปิคซินินี (Patricia Piniccini)

ภาพที่ 7 Patricia Piniccini Graham. 2016 sculpture for the TAC's public safety campaign 'Towards Zero'.
ที่มา : Patricia Piniccini , accessed march 7, 2018 , available from
https://en.wikipedia.org/wiki/Patricia_Piccinini

Patricia Piniccini เกิดเมื่อปี พ. ศ. 2508 ในเมือง ฟรีทาวน์ ประเทศ เซียร์ราลีโอน เป็นศิลปินชาวออสเตรเลีย ปิคซินินี ทำงานหลากหลายสื่อรวมถึงภาพวาดวิดีโอเสียง ศิลปะการจัดวางและประติมากรรม จบการศึกษาปริญญาตรีวิจิตรศิลป์ สาขาจิตรกรรม ที่วิทยาลัยศิลปศาสตร์วิกตอเรียเมื่อปี พ. ศ. 2534

ในปี พ.ศ. 2557 เธอได้รับรางวัล Artist Award จากมูลนิธิศิลปะเมลเบิร์นสาขา ศิลปะการแสดง ปิคซินินี มีทัศนคติเกี่ยวกับเทคโนโลยีและเขาใช้การทำงานทางศิลปะของเขา ซึ่งพูดถึงผลกระทบของเทคโนโลยีต่อชีวิต เขาสนใจอย่างมากในความคิดแบบร่วมสมัยของ ธรรมชาติและสิ่งประดิษฐ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงสังคม และความกังวลเกี่ยวกับเทคโนโลยีชีวภาพ เช่น การบำบัดด้วยยีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Graham. เป็นผลงาน ปี พ.ศ. 2016 TAC มอบหมายให้ ปิคชินินี ทำงานร่วมกับ Dr. David Logan นักวิจัยอาวุโสที่ศูนย์วิจัย อุบัติเหตุ Monash University และศัลยแพทย์ ดร. คริสเตียนเคนฟีลด์สำหรับโครงการ Graham ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ TAC เพื่อรณรงค์ด้านความปลอดภัยทางถนน Graham เป็นผลงานประติมากรรมปฏิสัมพันธ์เน้นความอ่อนแอของร่างกายมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุทางรถยนต์ ผลงานชิ้นนี้ เน้นการออกแบบให้ร่างกายทุกส่วนมีความแข็งแรงเพื่อป้องกันตัวเองจากความผิดพลาดของคนบนท้องถนน และผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นจากความเชื่อว่า สุขภาพของมนุษย์มีความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใด

ภาพที่ 8 Patricia Piccinini "THE SKYWHALE"2014, COMMISSIONED FOR THE CENTENARY OF CANBERRA.

ที่มา : Patricia Piccinini , accessed march 7, 2018 , available from

https://en.wikipedia.org/wiki/Patricia_Piccinini

Skywhale เป็นงานที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล ACT สำหรับปีครบรอบร้อยปี บอลูนอากาศที่เป็นรูปของสัตว์ที่ดูคล้ายเต่า ทำจากเนื้อผ้าขนาดใหญ่โดยใช้ ไนลอนห้อยลงมา ซึ่งผลงานชิ้นนี้ใช้งบประมาณสำหรับโครงการ 300,000 ดอลลาร์ และเป็นเรื่องของความคิดเห็นที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำโดยหัวหน้าคณะรัฐมนตรีจอห์นสแตนโฮปและแอนดรูว์ ในปี 2015 เธอเป็นส่วนหนึ่งของ นิทรรศการกลุ่มที่ชื่อว่า *Menagerie* ที่ศูนย์ศิลปะร่วมสมัยออสเตรเลียเมลเบิร์น ปิคินีนี้ กล่าวถึงผลงานของเธอว่า มันเกี่ยวกับวิวัฒนาการธรรมชาติและธรรมชาติเป็นสิ่งมหัศจรรย์

ความน่าสนใจของผลงานของ แพตทรีเซีย ปิคินีนี้ คือรูปแบบที่เรียกว่า hyperrealism ที่สร้างความทั้งในรูปแบบที่เหมือนจริง เมื่อผู้ชมเห็น โดยผู้ชมอาจตีความหมายของผลงานไปในด้านต่างๆได้ และศิลปินละเอียดอ่อนต่อรายละเอียดในผลงานจนดูเหมือนผลงานเป็นสิ่งมีชีวิตที่ประหลาดที่มีชีวิตอยู่จริงบนโลก โดยผลงานสร้างความรู้สึกมากมายให้กับผู้ชมโดยง่ายเมื่อเห็น และอาจจะตีความไปในแง่ต่างๆที่ทำให้ผู้ชมเกิดจินตนาการตาม

2.3.2 ศิลปกรรมของ Ron Mueck

ภาพที่ 9 ALAN TAYLOR 9 October 2013 , "Boy", a 5-meter-tall sculpture completed in 2000. ,
RON MUECK

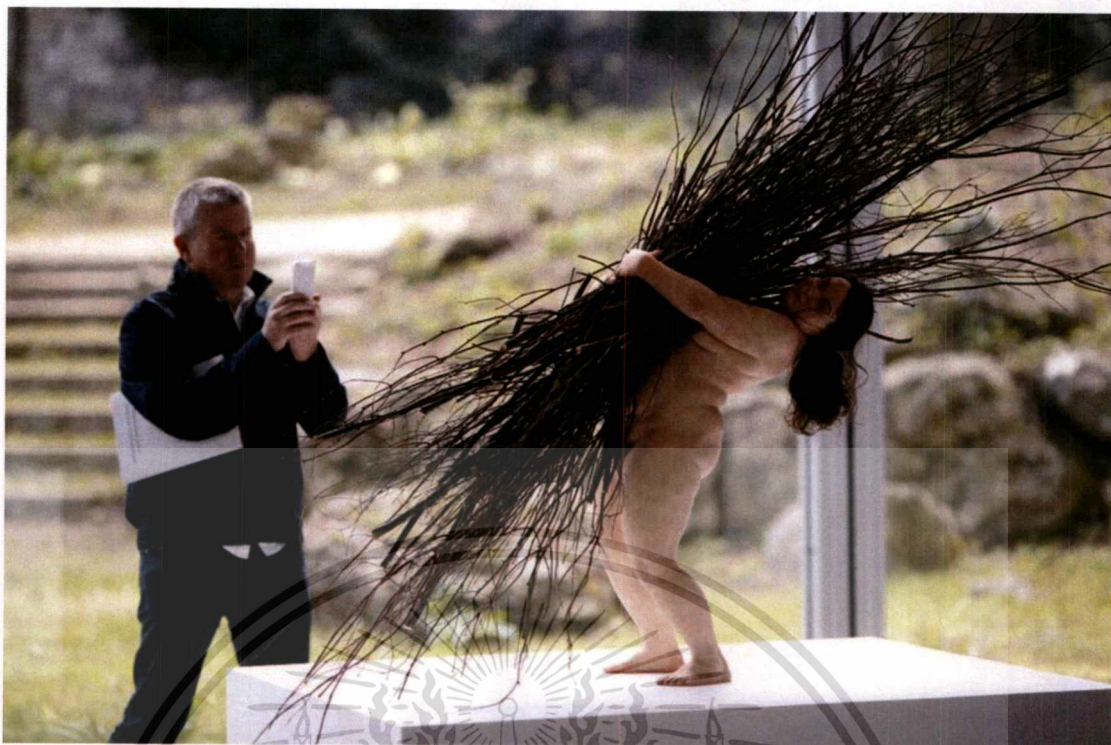
ที่มา : RON MUECK, accessed march 31, 2018 , available from

<https://www.theatlantic.com/photo/2013/10/the-hyperrealistic-sculptures-of-ron-mueck/100606/>

Ron Mueck เกิดในปีพ. ศ. 2501 บิดามารดาเป็นชาวเยอรมัน เขาเกิดในเมลเบิร์นประเทศออสเตรเลีย เขาเติบโตขึ้นมาในธุรกิจทำตุ๊กตาและครอบครัวเขาทำงานเป็นผู้อำนวยการสร้างสรรค์ในโทรทัศน์ออสเตรเลีย ก่อนที่จะย้ายไปทำงานที่อเมริกาเกี่ยวกับภาพยนตร์และโฆษณา ในปีพ. ศ. 2539

Ron Mueck ใช้เวลานานบางครั้งมากกว่าหนึ่งปี เพื่อสร้างประติมากรรมแต่ละชิ้น ซึ่งงานประติมากรรมของ Mueck ตอบสนองต่อรายละเอียดของร่างกายมนุษย์ โดยการเล่นในเรื่องของขนาดที่ใหญ่เกินจริงหรือเล็กกว่าความเป็นจริง เขาใช้เรื่องของขนาดของผลงานเพื่อสร้างให้งานพิเศษ ด้วยรูปแบบแนวทางที่เรียกว่า hyperrealism Mueck ทำงานโดยใช้ส่วนผสมของซิลิกอน เรซิน ผงและวัสดุอื่นๆ เพื่อสร้างงานประติมากรรมที่สมจริงที่สุด ซึ่งเขามีพื้นฐานและเขาเคยทำเกี่ยวกับการสร้างฉากประกอบภาพ เหมือนจริงที่ใช้ในวงการภาพยนตร์และทำหุ่นโฆษณา Mueck ได้นำทักษะเหล่านี้ไปสู่ความคิดใหม่ๆ และสร้างสรรค์งานประติมากรรมของเขาที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวกับคนธรรมดาสามัญ โดยงานเขาบางงานมีเพียงแค่ช่วงหัวหรือทั้งร่างกายของมนุษย์โดยมีทั้งขนาดเล็กกว่าหรือใหญ่กว่าความเป็นจริง และเขายังมีความสามารถในการสร้างทุกรายละเอียดด้วยความสมจริงที่น่าตื่นตาตื่นใจ ซึ่งทำให้คนดูเข้าถึงและสัมผัส หรือถ้าจ้องมองเป็นเวลานานจะได้สัมผัสกับความงามที่น่ากลัว

ความน่าสนใจของผลงานชิ้นนี้คือศิลปินมีความสามารถที่จะทำให้ประหลาดใจกับรายละเอียดของพื้นผิวที่ครอบงำและการปล่อยออกมาอย่างรุนแรงทางจิต เขาสร้างงานที่บ่งบอกถึงความเป็นมนุษย์ ซึ่งบางครั้งเราไม่ได้สังเกตบางสิ่งบางอย่างบนร่างกายเราเอง ซึ่งศิลปินได้ถ่ายทอดความเป็น hyperrealism ได้อย่างเด่นชัดและใช้เรื่องการขยายและย่อขนาด มาเป็นวิธีการนำเสนอที่ทำให้ผู้ชมผลงานได้สงสัยและเกิดคำถามกับผลงานและศิลปิน มีการนำเสนอที่ดูเรียบง่าย แต่เกิดความรู้สึกและเกิดคำถามมากมายกับคนดู ซึ่ง Ron Mueck เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าในการสร้างสรรค์และการจัดวางซึ่งเมื่อข้าพเจ้าได้ดูผลงานของ Mueck ไม่ได้เพียงแค่ได้ศึกษาแต่แนวความคิด แต่ทำให้ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะพัฒนาตัวผลงานให้มีมาตรฐานเทียบเท่ากับศิลปิน

ภาพที่ 10 ALAN TAYLOR 9 October 2013 , "Woman with sticks" by artist Ron Mueck, at the Fondation Cartier pour l'art contemporain, on April 15, 2013 in Paris. #

ที่มา : **RON MUECK**, accessed march 31, 2018 , available from <https://www.theatlantic.com/photo/the-hyperrealistic-sculptures-of-ron-mueck>

บทที่ 3

การสร้างสรรค์

งานในปัจจุบันที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์มีจุดเริ่มต้นมาจากผลงานในช่วงปี 2559 ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบงานประติมากรรมที่มีจินตนาการเหนือจริง โดยเฉพาะรูปทรงของสัตว์ผสมมนุษย์กับเรื่องราวแบบแฟนตาซี ซึ่งผสมผสานจนเป็นงานประติมากรรมของข้าพเจ้า

ผลงานชื่อ “เนื้อชั้นดี” 2559 ข้าพเจ้ามีความชื่นชอบเรื่องราวของนางเงือกซึ่งได้แรงบันดาลใจจากหนังสือ ก้านคอแก้ว ซึ่งมีเรื่องราวความเชื่อของคนญี่ปุ่น ที่บอกว่าเมื่อใครได้กินเนื้อเงือกจะทำให้ผู้ที่กินคงความเยาว์วัย ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าเกิดจินตนาการว่าถ้าบนโลกมนุษย์มีนางเงือกอยู่จริง นางเงือกจะมีชีวิตอยู่อย่างไร ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าคิดว่าถ้านางเงือกมีอยู่จริง มันคงต้องกลายเป็นอาหารที่มนุษย์ต้องการมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลทำให้นางเงิกนั้นอาจถูกขุนจนอ้วน และอาจถูกตัดต่อพันธุกรรม ให้มีลูกเป็นจำนวนมากซึ่งคงไม่ต่างกับสัตว์ที่เราบริโภคอยู่ทุกวัน

ผลงานชื่อ “เนื้อชั้นดี” 2559 ภาพประกอบที่ 11

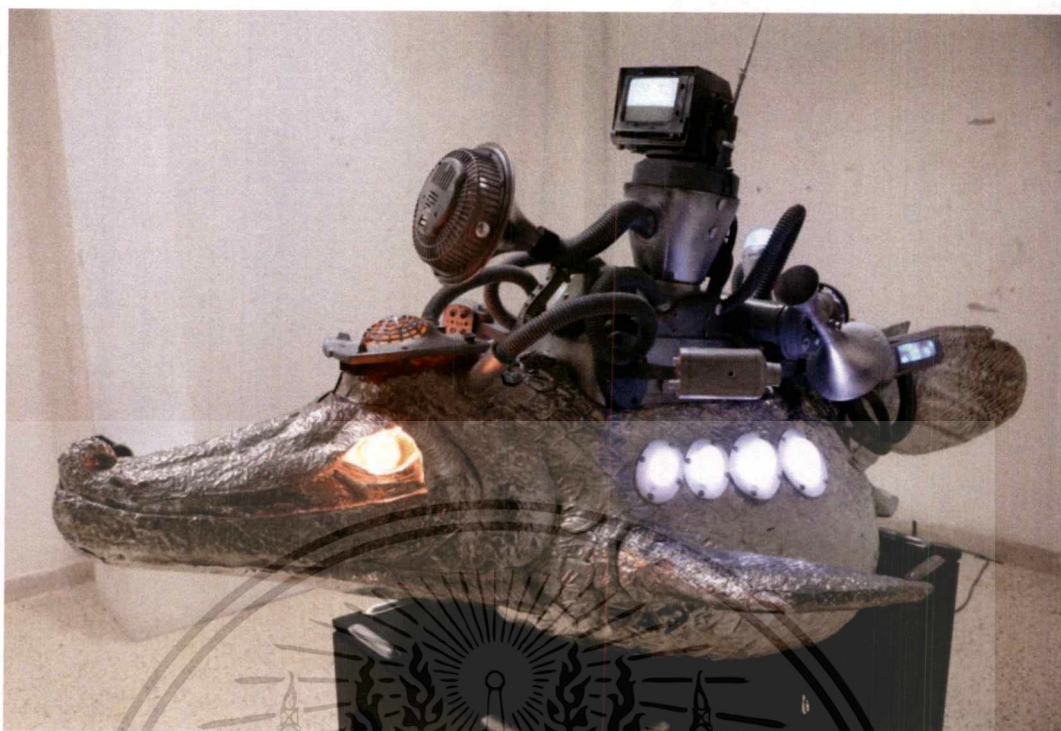
ผลงานในช่วงปี 2560 ข้าพเจ้ามีความสนใจในเรื่องของสัตว์ทะเลซึ่งได้แรงบันดาลใจจากการดูสารคดี ซึ่งในช่วงนี้ข้าพเจ้าทดลองการจัดวาง หาวสดูที่หน้าสนใจใหม่ว่ามาสร้างผลงานโดยทำในสิ่งที่ไม่เคยทำก่อน ผลงานในช่วงปี 2560 ข้าพเจ้าจะนำวัสดุประเภทต่างๆที่หน้าสนใจมาทดลองมากมายหลากหลายประเภท

ผลงานชื่อ “เรื่องแสง” 2560 ข้าพเจ้าสนใจเรื่องการเรืองแสงของปลาหมึกซึ่งเป็นความงามที่ดูแปลกตา โดยงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้พรหมเช็ดเท้าที่มีพื้นผิวที่หน้าสนใจมาเป็นวัสดุในการสร้างสรรค์โดยมีไฟ (แอลอีดี) ซ่อนอยู่ใต้ผ้าโดยไฟจะเปลี่ยนสีกันไปเรื่อยๆ

ผลงานชื่อ “เรื่องแสง” 2560 ภาพประกอบที่ 12

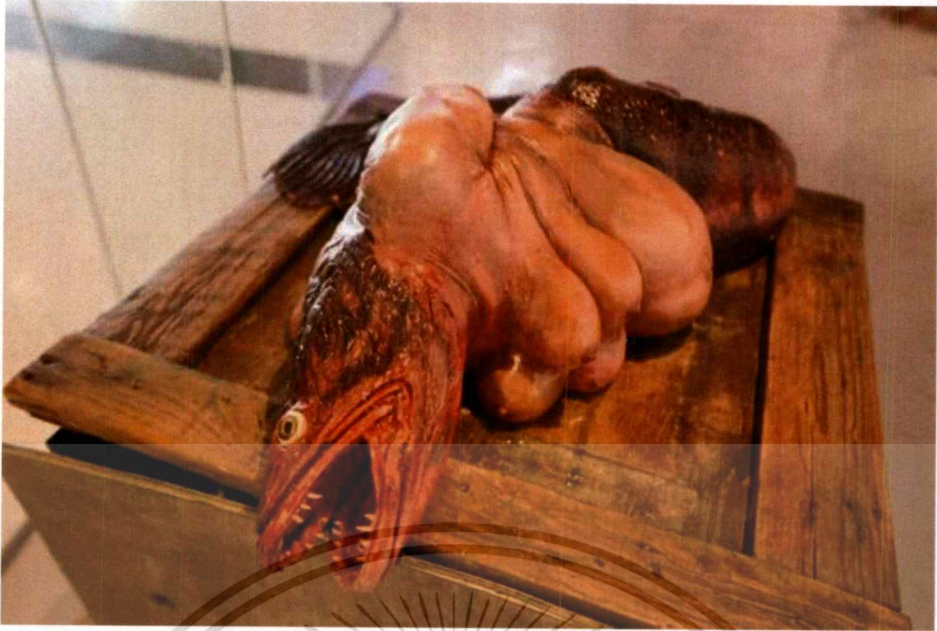
ผลงานชื่อ “ปลาอานนท์ 2017” 2560 ข้าพเจ้านำเรื่องราวของปลาอานนท์ที่คนโบราณมีความเชื่อว่าเป็นสัตว์ที่แบกโลกใบนี้ไว้มาเป็นเรื่องราวในการสร้างสรรค์ ซึ่งผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้ามีความสนใจเรื่องใช้ไฟฟ้าที่เหลือใช้ซึ่งถูกทิ้งหรือขายเป็นของเก่ามาสร้างประกอบ ผสมผสานกับเทคนิคการปั้นหล่อและการดูแล ซึ่งตัวผลงานข้าพเจ้าใช้มอเตอร์ และไฟ (แอลอีดี) ในการช่วยสร้างสีสันและความน่าสนใจให้กับตัวผลงานด้วย ซึ่งข้าพเจ้าพูดถึงการเปลี่ยนไปของโลกที่เป็นไปตามกาลเวลาเก่าไป ใหม่มา ซึ่งไม่มีความแน่นอนดังเช่นเครื่องใช้ไฟฟ้าที่นับวันเราจะไม่สามารถพบเห็นได้เนื่องจากมีของสิ่งใหม่ที่ทันสมัยกว่าเข้ามาแทนที่

ผลงานชื่อ “ปลาอานนท์ 2017” 2560 ภาพประกอบที่ 13

ปี 2560 ช่วงที่ข้าพเจ้าศึกษาชั้นปีที่ 4 ข้าพเจ้ามีความคิดที่ต้องการพัฒนาผลงานชิ้น “เนื้อชั้นดี” โดยข้าพเจ้ามีความรู้สึกต้องการพัฒนาต่อ ไม่อยากให้เป็นเพียงงานปั้นหล่อเพียงอย่างเดียว ซึ่งได้มีคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอน แนะนำให้สร้างงานประติมากรรมที่เสมือนจริงแต่ให้มีการขยับ เคลื่อนไหว เช่น การหายใจ อวัยวะบางส่วนที่ขยับ โดยเป็นการเอาข้อดีของการทำงานสร้างสรรค์ที่เคยทำมาทั้งการใช้มอเตอร์และการปั้นเหมือนมาประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน

ซึ่งข้าพเจ้าได้กลับมาทำงานแบบประติมากรรมเสมือนจริงอีกครั้งในช่วง ปี4 เทอม1 โดยทำตัวงานเป็นวัตถุซิลิโคนที่จะสามารถยืดหยุ่นได้ ที่จะเหมาะกับการเคลื่อนไหวตามที่ต้องการ โดยผลงานชื่อ “เนื้อชั้นดี” 2560 ข้าพเจ้าใช้เรื่องราวเดียวกับเนื้อชั้นดี 2559 ที่พูดถึงเรื่องการกินเนื้อเงือก และการตั้งคำถามว่าถ้าบนโลกมนุษย์มีนางเงือกอยู่จริง นางเงือกจะมีชีวิตอยู่อย่างไร ซึ่งครั้งนี้ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ให้ตัวเงือกมีหน้าอกสี่เต้าเพื่อบ่งบอกถึงการที่มนุษย์พยายามจะเปลี่ยนพันธุ์กรรมสัตว์ให้มีลูกที่ละจำนวนมากๆ เหมือนกับสัตว์ที่เรานิยมบริโภคในปัจจุบัน

ผลงานชื่อ “เนื้อขันธ์” 2560 ภาพประกอบที่ 14

ผลงานในปี 2561 ศิลปินของข้าพเจ้าจำแนกสัตว์ที่นำมาสร้างสรรค์ผลงานเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สัตว์ที่ใช้ทางความเชื่อ สัตว์ที่เลี้ยงเพื่อให้แรงงาน และสัตว์ที่เลี้ยงเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์ ซึ่งข้าพเจ้านำสัตว์ที่ข้าพเจ้าคุ้นเคยและสนใจมาสร้างสรรค์ผลงาน

ชื่อผลงาน “ทำบุญหวังผล” 2561 ข้าพเจ้าพูดถึงความเชื่อของมนุษย์ที่มีความเชื่อต่อการปล่อยสัตว์โดยมีความเชื่อว่าการปล่อยเต่าจะส่งผลทำให้ผู้ปล่อยอายุยืนเหมือนเต่า ซึ่งข้าพเจ้าต้องการตั้งคำถามว่ามนุษย์ต้องการช่วยเหลือชีวิตสัตว์จริงๆหรือช่วยเพื่อหวังผลบุญที่อยากให้ตนเองอายุยืน แล้วมนุษย์ต้องการที่จะมีอายุไข่มากเพื่ออะไรในเมื่ออายุมาก การใช้ชีวิตอยู่ก็ยิ่งลำบาก

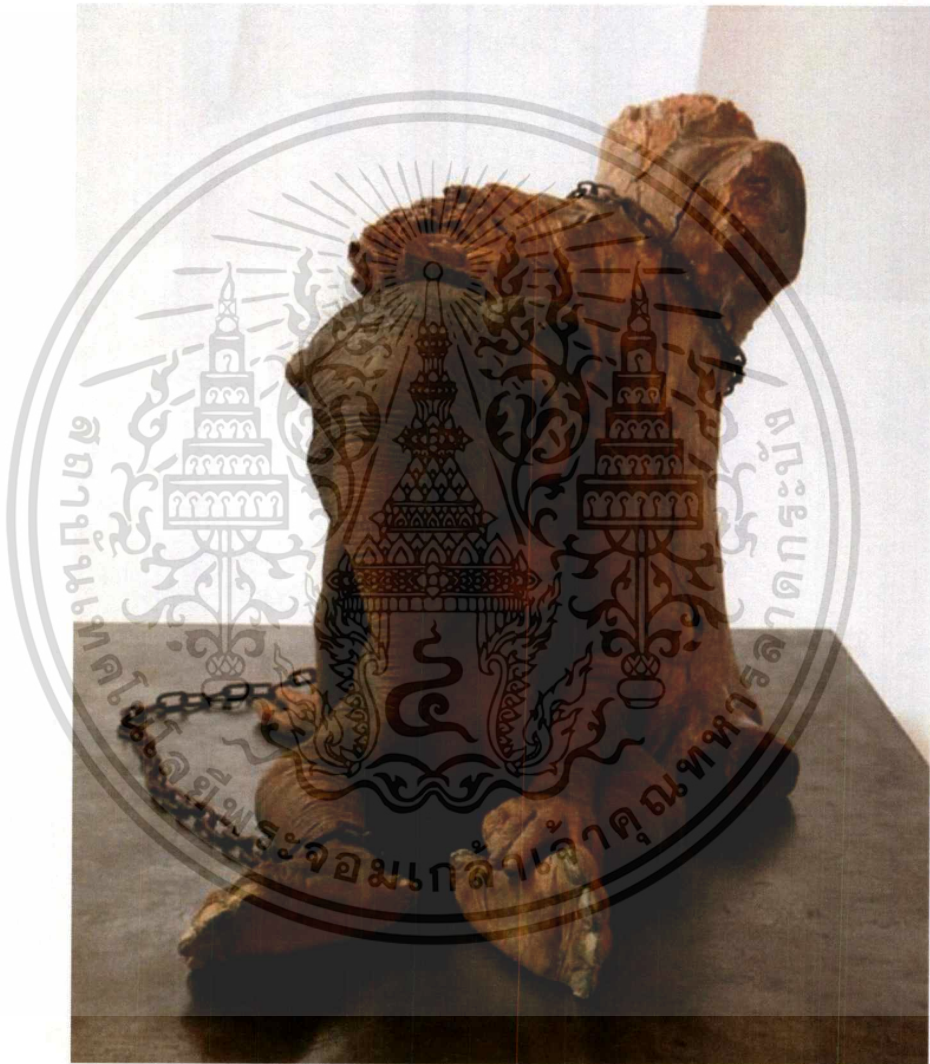

ผลงานชื่อ “ทำบุญหวังผล” 2561 ภาพประกอบที่ 15

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าให้ตัวผลงานมีรูปทรงเป็นเต่าที่มีร่างกายบางส่วนเป็นมนุษย์ ที่มีความซื่อสัตย์โดยหลังเต่ามีความยืดหยุ่นความจริงและรอยที่ซ้อนกันบนกระดองเต่าที่บ่งบอกถึงอายุของเต่า รวมถึงท่าทางของคนที่กำลังตั้งจิตอธิษฐาน เพื่อขอให้ตนเองอายุยืน

ผลงานชื่อ “บทบาทชีวิตที่เปลี่ยนไป” 2561 โดยผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้เห็นสิ่งที่มนุษย์นำความเป็นคนไปใส่ลงไปในสัตว์ เช่น การลาม การขัง การฝึกให้สัตว์มีหน้าที่เหมือนกับมนุษย์ โดยปกติสัตว์เหล่านี้ ไม่จำเป็นต้องมีภาระหน้าที่ ซึ่งสันดานของสัตว์คือการกินแค่อิ่มนอนพักผ่อน และเล่นแบบอิสระโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์

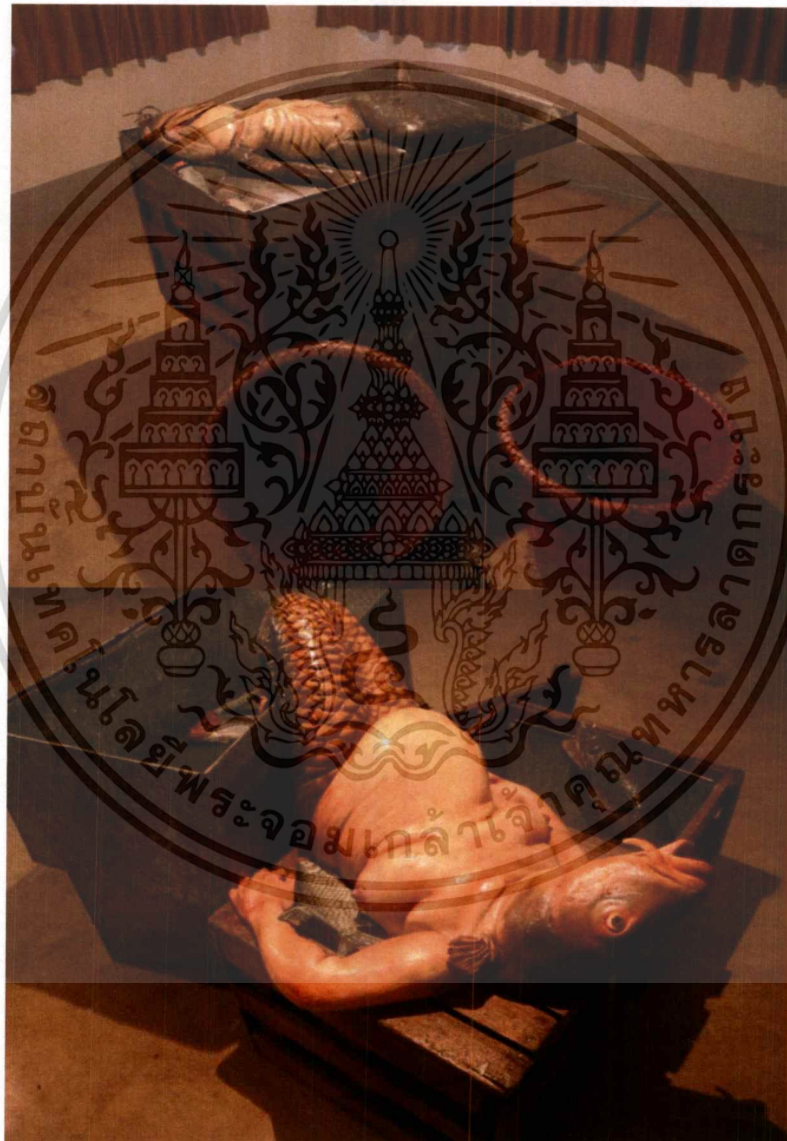
ซึ่งงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใส่รายละเอียด พื้นผิว ขน ให้ดูเสมือนจริงและใช้วัสดุสำเร็จรูป เช่น โฉ้ ท่อนไม้ ที่จะช่วยเสริมในตัวตนมีเรื่องราว ตัวงานมีการขยับที่ทองซึ่งเป็นกิริยาของช้างที่กำลังนั่งหลับ

ผลงานชื่อ “บทบาทชีวิตที่เปลี่ยนไป” 2561 ภาพประกอบที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน “จิตนาการของลูกแม่ค้า” 2561 งานชิ้นนี้ข้าพเจ้าให้ตัวผลงานมีรูปทรงของชิ้นงานทุกชิ้นมีส่วนของความเป็นคนผสมกับปลาโดยข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมเห็น ปลาที่มีความเป็นชีวิตมีเลือดเนื้อใกล้เคียงกับมนุษย์ และรุนแรงมากกว่าที่เป็นอยู่และข้าพเจ้าได้นำบรรยากาศสภาพแวดล้อมของร้านปลาสด ที่นอนเรียงรายรอความตายอยู่บนถาด บ้างถูกขังอยู่ในกะละมังถังไม้ ซึ่งทุกชิ้นจะมีการขยับและเคลื่อนไหวแตกต่างกันไป ซึ่งงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าพยายามจำลองบรรยากาศของตลาดสดให้มากที่สุด โดยข้าพเจ้าใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆที่อยู่ในร้านปลามาใช้ในำงาน รวมถึงการใช้ไฟที่อยู่ในตลาดที่จะช่วยสร้างแสงให้ได้ความรู้สึกเหมือนตลาดตอนเช้า

ผลงาน “จิตนาการของลูกแม่ค้า” 2561 ภาพประกอบที่ 17

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงาน

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ มีองค์ประกอบต่างๆตั้งแต่การประมวลความคิดจากข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ประเด็น และสร้างทัศนคติ ทบทวนภาษาทางศิลปะเพื่อหาความเป็นไปได้ในการแสดงออก ผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ไปจนถึงสร้างกลยุทธ์ในการนำเสนอผลงานแก่ผู้ชมโดยในผลงานแต่ละชิ้นมีขั้นตอนต่างๆดังนี้

การประมวลความคิด

- คัดกรองประเด็นและตีความจากกรณีศึกษา-ใช้กระบวนการจากทฤษฎีอ้างอิงวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อถอดความหมายแฝงและสร้างทัศนคติต่อประเด็น
- วัตถุประสงค์ในการแสดงออก-สรุปความคิดที่ต้องการนำเสนอในแต่ละประเด็นเพื่อหาความเป็นไปได้ในการแสดงออกด้วยภาษาทางศิลปะ

การสร้างสรรค์

- ต้นแบบจำลองความคิด-ต้นแบบจำลองในความคิดต่างๆเพื่อให้เห็นรูปแบบและหาความลงตัวในงานแต่ละชิ้นและทบทวนความเป็นไปได้ให้สามารถแสดงออกถึงแนวคิดได้ตรงตามวัตถุประสงค์มากที่สุด
- ปฏิบัติการสร้างผลงาน-แสดงขั้นตอนต่างๆในกระบวนการสร้างสรรค์

4.1.ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

การประมวลความคิด:ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

คัดกรองประเด็นและตีความจากกรณีศึกษาผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นประเด็นหลัก:สิ่งมีชีวิตที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์

(ชื่อผลงาน ทำบุญหวังผล)

จากการศึกษาเรื่องราวระหว่างมนุษย์กับสัตว์ที่มีเรื่องราวมากมาย ข้าพเจ้าต้องการนำเรื่องราวของสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์ ที่ดูมีความน่าสนใจ และมีเรื่องราวในตัวมาสร้างสรรค์ใหม่ตามรูปแบบของข้าพเจ้าที่จะถ่ายทอดเป็นผลงานประติมากรรมแนวแฟนตาซีที่มีความเสมือนจริง

มนุษย์นำสัตว์มาเป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการต่างๆ ของมนุษย์ที่ไม่มีสิ้นสุด โดยรวมถึงความเชื่อของมนุษย์ที่มีความเชื่อต่อการปล่อยสัตว์โดยมีความเชื่อว่าการปล่อยแต่ละตัวจะส่งผลทำให้ผู้ปล่อยอายุยืนเหมือนเต่า โดยความเชื่อนี้ทำให้บุคคลบางกลุ่มเกิดสร้างอาชีพที่อำนวยความสะดวกแก่คนที่มีความเชื่อเรื่องการปล่อยเต่า โดยการหาเต่ามาขายแก่ผู้ที่ต้องการจะปล่อย และผู้ปล่อยก็ปล่อยสัตว์โดยไม่รู้ว่หลังจากการที่เราปล่อยสัตว์เหล่านี้ไปชีวิตพวกสัตว์เหล่านั้นจะเป็นยังไง ซึ่งเต่าบางตัวก็อาจมีชีวิตรอดแต่บางตัวอาจถูกส่งไปตาย ซึ่งบางครั้งด้วยความที่เราอาจไม่รู้ความเป็นอยู่ของสัตว์การปล่อยสัตว์ก็เปรียบเสมือนการไปเปลี่ยนชีวิตสัตว์ และเหมือนเป็นการสนับสนุนคนจับเต่ามาขาย และเต่าจำนวนมากต้องถูกขังอยู่ในกะละมังโดยไม่มีอิสระ เพราะฉะนั้นการที่เราจะปล่อยสัตว์แต่ละครั้ง ควรคำนึงหลายๆอย่างและดูความจำเป็นว่าเป็นการช่วยสัตว์ได้จริงหรือป่าวและข้าพเจ้าต้องการตั้งคำถาม ว่ามนุษย์ต้องการช่วยเหลือชีวิตสัตว์จริงๆ หรือช่วยเพื่อหวังผลบุญที่อยากให้ตนเองอายุยืน แล้วมนุษย์ต้องการที่จะมีอายุไขที่มากเพื่ออะไรในเมื่อคนเรายังอายุมากการใช้ชีวิตอยู่ก็ยิ่งลำบาก

โดยข้าพเจ้าให้ตัวผลงานมีรูปทรงเป็นเต่าที่มีร่างกายบางส่วนเป็นมนุษย์ที่มีความขราโดยหลังเต่ามีความยืดหยุ่นความจริงและลอยที่ซ้อนกันบนกระดองเต่าที่บ่งบอกถึงอายุของเต่า หัวที่คิดพื้นที่พยายามบ่งบอกถึงความอ่อนแรงของเต่าขรา และดวงตาที่ปิดนั้นมาจากท่าทางของคนที่กำลังตั้งจิตอธิษฐานให้ตนเองได้รับผลบุญจากการปล่อยสัตว์

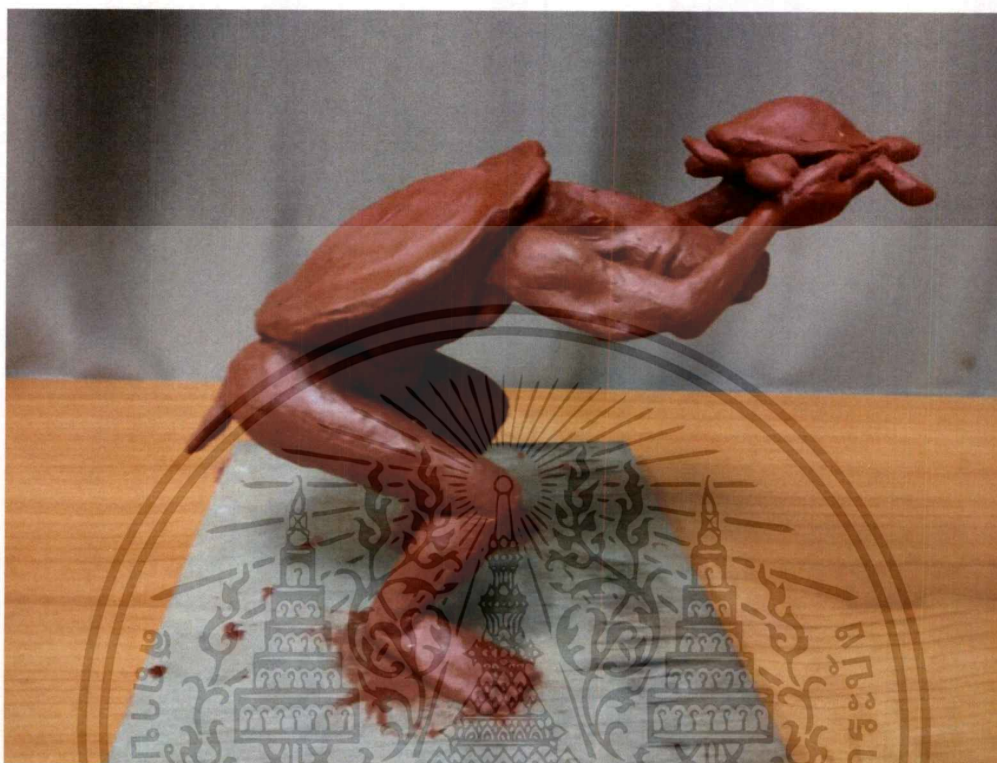
วัตถุประสงค์ในการแสดงออก ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

ตารางสรุปวัตถุประสงค์ในการแสดงออก ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

เชิงรูปแบบ	เชิงความคิด
รูปทรงกระดองเต่าที่ยืดยาวเกินจริง	มาจากคำอธิบายฐานที่คนปล่อยเต่ามักจะขอให้ตนเองอายุยืนยาว
ลักษณะของหัวที่ติดอยู่กับพื้น	บ่งบอกถึงความอ่อนแรงจากความชรา
ดวงตาที่ปิด	มาจากท่าทางของคนที่กำลังตั้งจิตอธิษฐาน
มือที่ถือกระดองเต่าที่ไม่มีตัวเต่า	บ่งบอกถึงการที่คนกำลังปล่อยเต่าอาจเป็นการปล่อยให้เต่าไป ตาย
รูปทรงโดยรวมของงานเป็นการผสมระหว่างเต่ากับมนุษย์	ต้องการตั้งคำถามว่ามนุษย์ต้องการทำบุญเพื่อต้องการช่วยเหลือสัตว์หรือต้องการหวังผลบางอย่าง และทำไมมนุษย์ถึงต้องการมีอายุไขมากมายเพราะเมื่อยังมีอายุมาก การใช้ชีวิตก็ยังลำบาก

การสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพร่างต้นแบบ ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

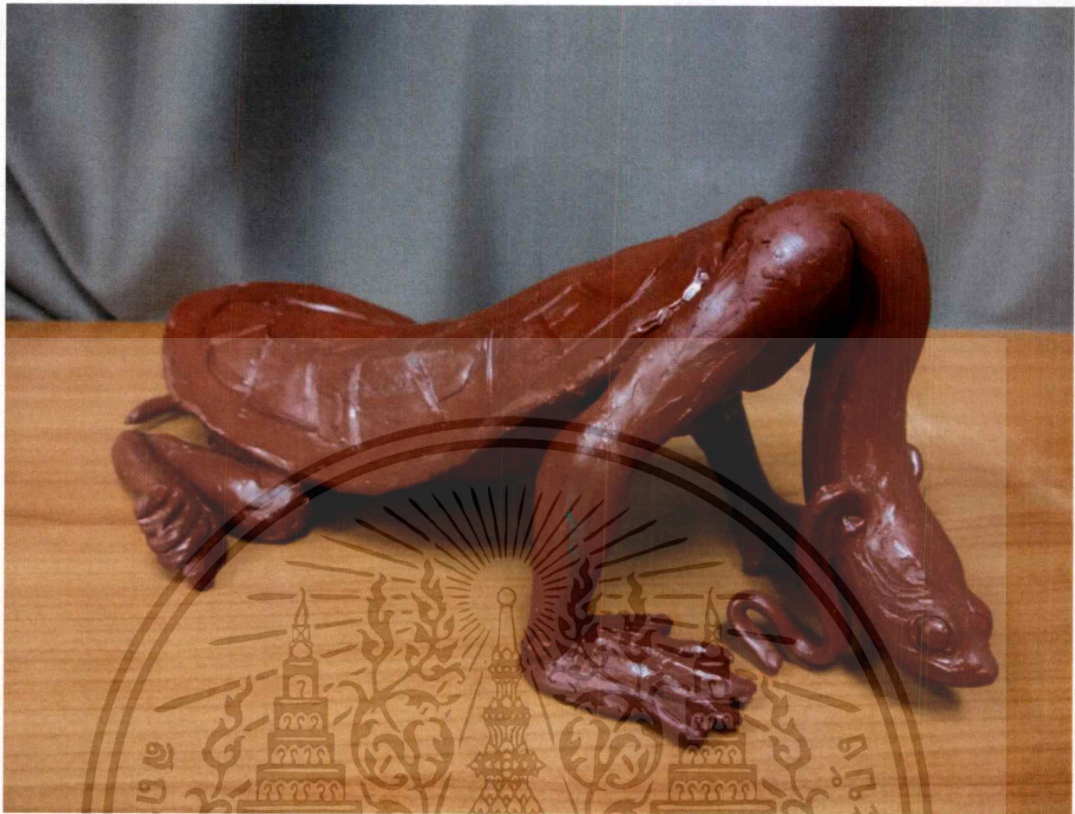
ภาพที่ 18 งานต้นแบบที่ 1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

งานต้นแบบชิ้นแรกข้าพเจ้าใช้ทำทางของคนที่กำลังยกเต้าขึ้นอธิษฐานก่อนปล่อยมาใช้ใน
การเล่าเรื่อง ซึ่งทำให้มีความน่าสนใจในเรื่องของท่าทางและรูปทรงมีความน่าสนใจและดูมี
ความสนุกเล็กๆซ่อนอยู่ในตัวงาน

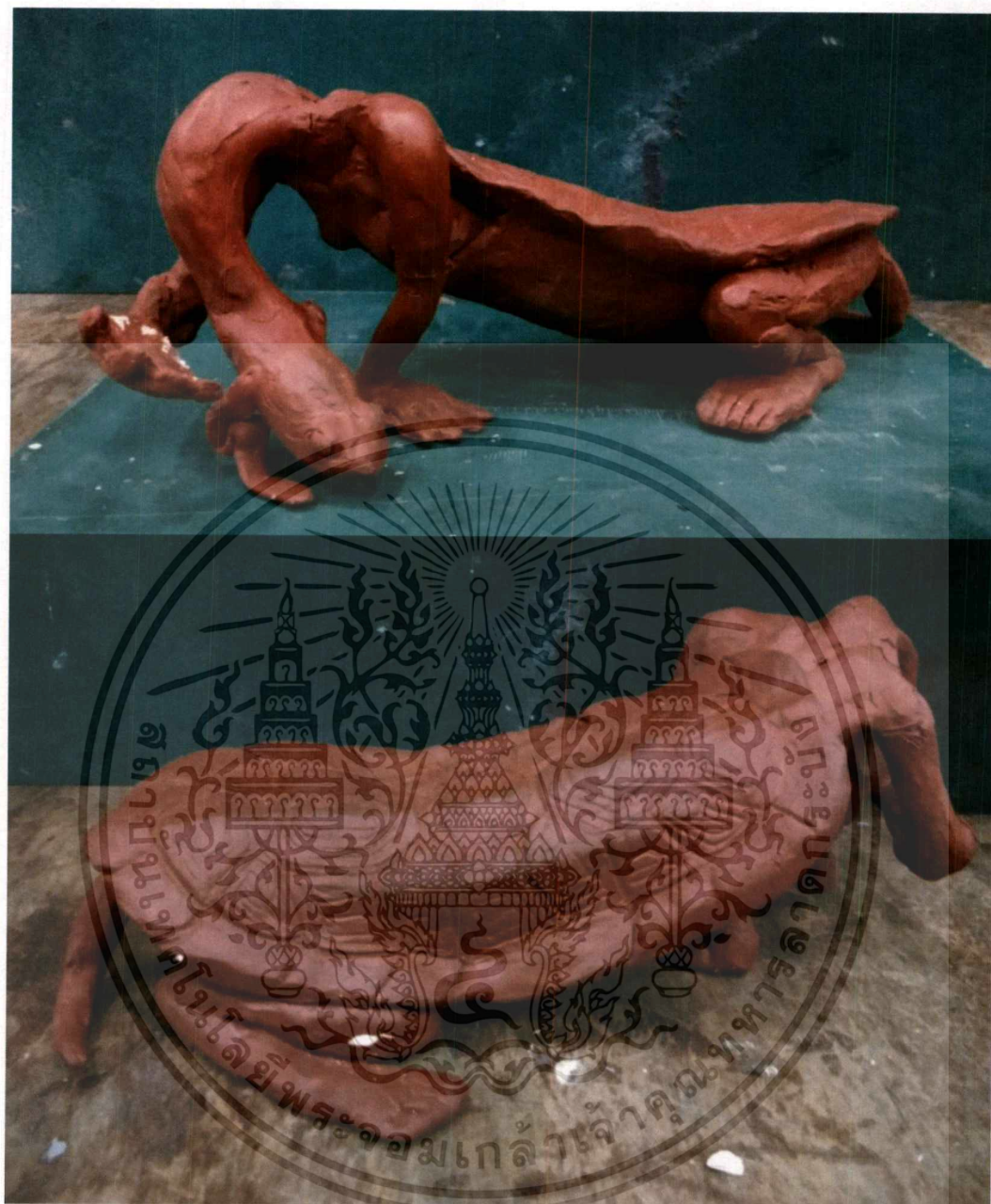
ภาพที่ 19 งานต้นแบบที่ 2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1

งานต้นแบบชิ้นนี้ข้าพเจ้าต้องการสื่อให้เห็นถึงความซำของเต่าที่นอนหมกแรงแต่ตัวงานพบปัญหาในเรื่องของการสื่อ เพราะตัวงานสื่อออกมาในเรื่องของเวอร์กรรมมากเกินไปและตัวงานเหมือนศิลปินในเรื่องรูปทรง ซึ่งอาจไปซ้ำกับผลงานของศิลปินและผู้ชมอาจเข้าใจคลาดเคลื่อนจากสิ่งที่ต้องการนำเสนอ

ภาพที่ 20 งานต้นแบบที่ 3 ผลงานศิลปินพรชัยชั้นที่ 1

ข้าพเจ้าใช้คำอธิบายของคนที่ปล่อยเด้านิยมขอ คือคำว่า ขอให้ชีวิตียึดยาว
มาสร้างรูปทรงที่ยึดกระดองเต่าให้ยาวเกินความเป็นจริง ซึ่งทำให้งานมีความน่าสนใจในเรื่อง
ของท่าทางและรูปทรงกระดองก็ดูมีความหมายที่จะสามารถบ่งบอกและพูดเรื่องที่เรากำลัง
นำเสนอได้

ภาพที่ 21 ใช้จุดดีของงานต้นแบบชิ้นที่ 1 และ 3 มาปรับแก้ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ใช้จุดดีของงานต้นแบบชิ้นที่ 1 และ 3 มาปรับแก้ และปั้นเพิ่มรายละเอียดเพื่อที่จะได้ง่าย
ในการทำงานและขยายงาน โดยใช้ท่าทางของชิ้นที่ 1 และใช้รูปทรงของต้นแบบชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 22 ขยายงานและขึ้นโครงสร้างด้วยการแกะโฟม ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ขยายงานและขึ้นโครงสร้างด้วยการแกะโฟม โดยข้าพเจ้าแกะโฟมขึ้นรูปให้ตัวโฟมมีรายละเอียดพอสมควรเพื่อให้ง่ายต่อการปั้นเก็บรายละเอียด และเพื่อให้ประหยัดค่าใช้จ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 ทาจีผึ้งบนโฟมเพื่อเป็นการขึ้นรูปโดยรวม ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ใช้ขี้ผึ้งทาให้ทั่วบนพื้นโฟม ที่ข้าพเจ้าใช้วิธีการทาเนื่องจากทำให้เร็วในการขึ้นรูปขี้ผึ้งและ
ขี้ผึ้งบนตัวงานจะหนาเสมอกันและทำให้รายละเอียดที่แกะโฟมไว้ไม่หายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 24 ปั้นเก็บรายละเอียดกระดองเต่า ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ปั้นเก็บรายละเอียดกระดองเต่า เน้นร่องความลึก และรอยที่ซ้อนกัน

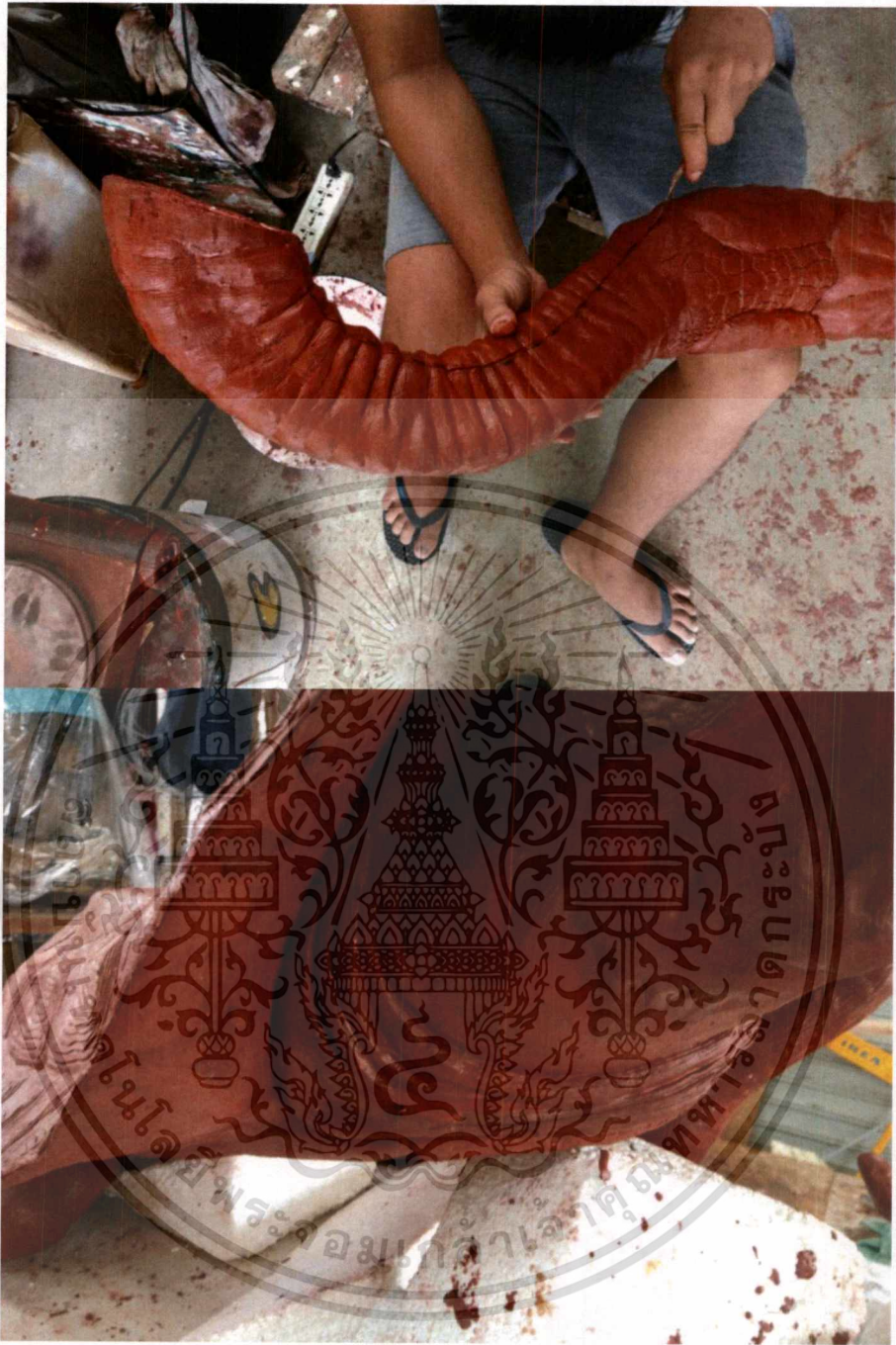
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ปั้นเก็บรายละเอียดช่วงขา ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ปั้นเก็บรายละเอียดช่วงขา เท้า นิ้วเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 ปั้นเก็บรายละเอียดช่วงคอและลำตัว ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

ปั้นเก็บรายละเอียดช่วงคอและลำตัว

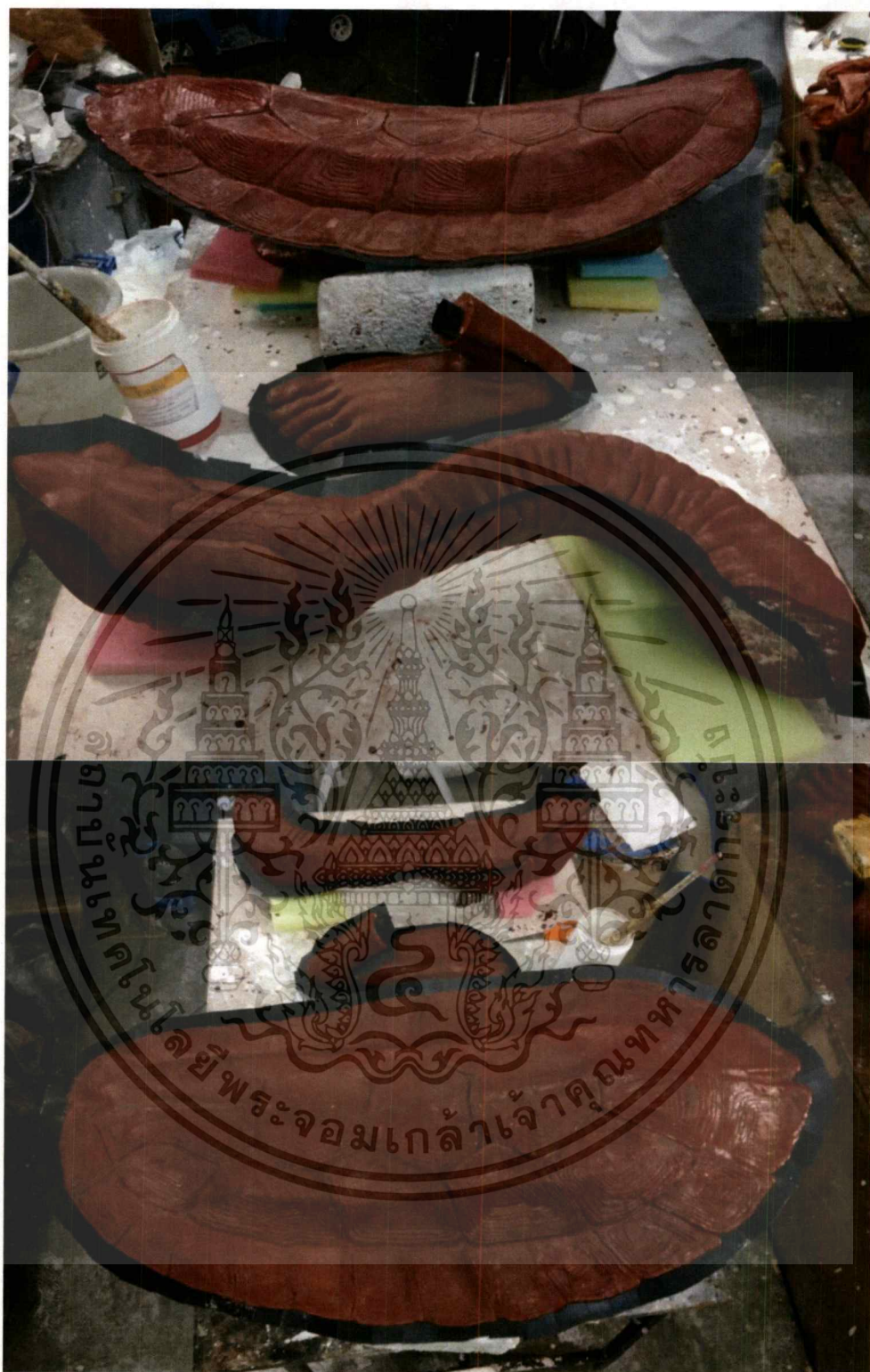
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 27 ประกอบชิ้นส่วนที่ปั้น ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

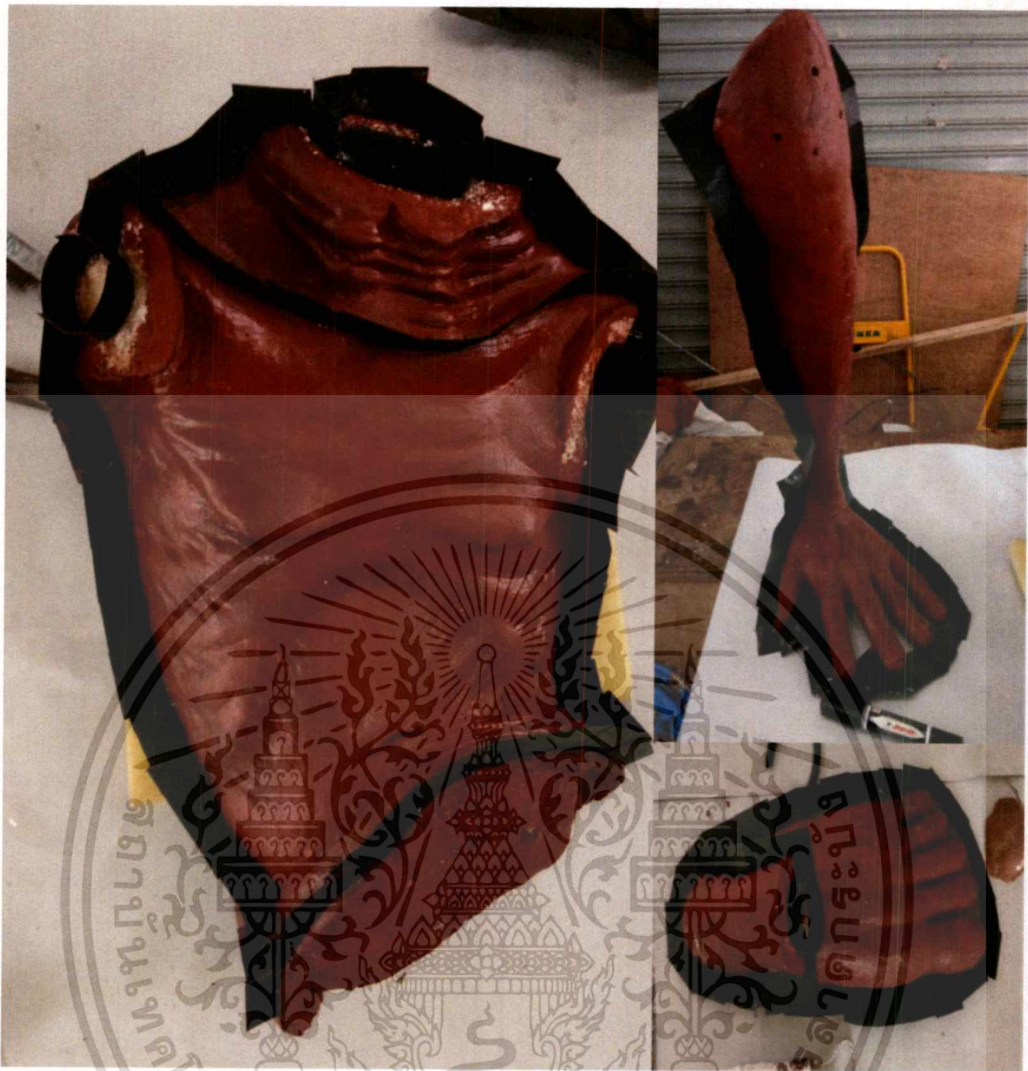
ประกอบชิ้นส่วนที่ปั้นและปั้นเก็บรายละเอียดตามข้อต่อที่เราตัดแต่ละชิ้นส่วน เพื่อให้ตอนทำแม่พิมพ์และหล่อออกมาเป็นชิ้นงานแล้ว เมื่อประกอบชิ้นส่วนรอยต่อจะเรียบเสมอ ซึ่งจะทำให้เราไม่เสียเวลาในการแต่งเยอะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 แม่พิมพ์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 29 แบ่งแม่พิมพ์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

แบ่งแม่พิมพ์ด้วยแผ่น (พีวีซี) โดยเราควรแบ่งไม่ให้แม่พิมพ์ใหญ่จนเกินไปและอย่าให้แม่พิมพ์นั้นดึงออกยาก โดยแผ่น (พีวีซี) ควรปักให้ชิดเสมอกันและอย่าให้มีช่องห่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 ทาวาสลิน และทำพิมพ์ปูนปลาสเตอร์ ผลงานศิลปินพนธ์ชั้นที่ 1

เมื่อทาวาสลินจนทั่วแล้ว ก็เริ่มทำพิมพ์ปูนปลาสเตอร์และเพิ่มความแข็งแรงให้กับแม่พิมพ์ด้วยใยมะพร้าว

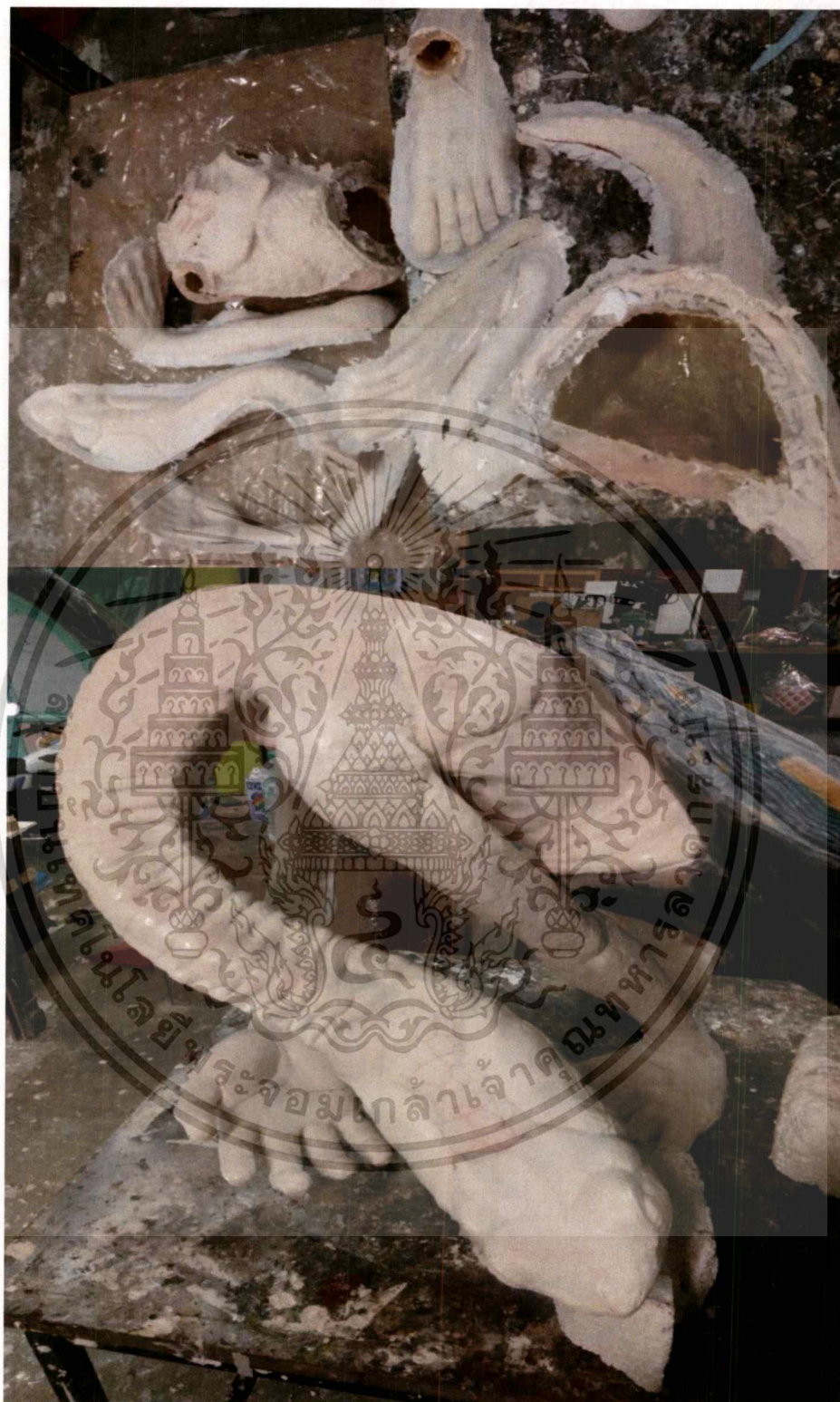
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 เริ่มหล่อชิลิโคลน ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เมื่อได้แม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์แล้ว เริ่มเทชิลิโคลนและขึ้นส่วนไหนที่ต้องรองรับน้ำหนัก เราต้องเทไฟเบอร์กลาส เพื่อให้ส่วนนั้นแข็งแรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 ประกอบชิ้นส่วน ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่1

เมื่อแกะชิ้นส่วนชิ้นต่างๆมาแล้ว ก็ตัดส่วนเกินขัดแต่งชิ้นงานให้เรียบร้อยและนำชิ้นส่วนต่างๆมาประกอบกัน

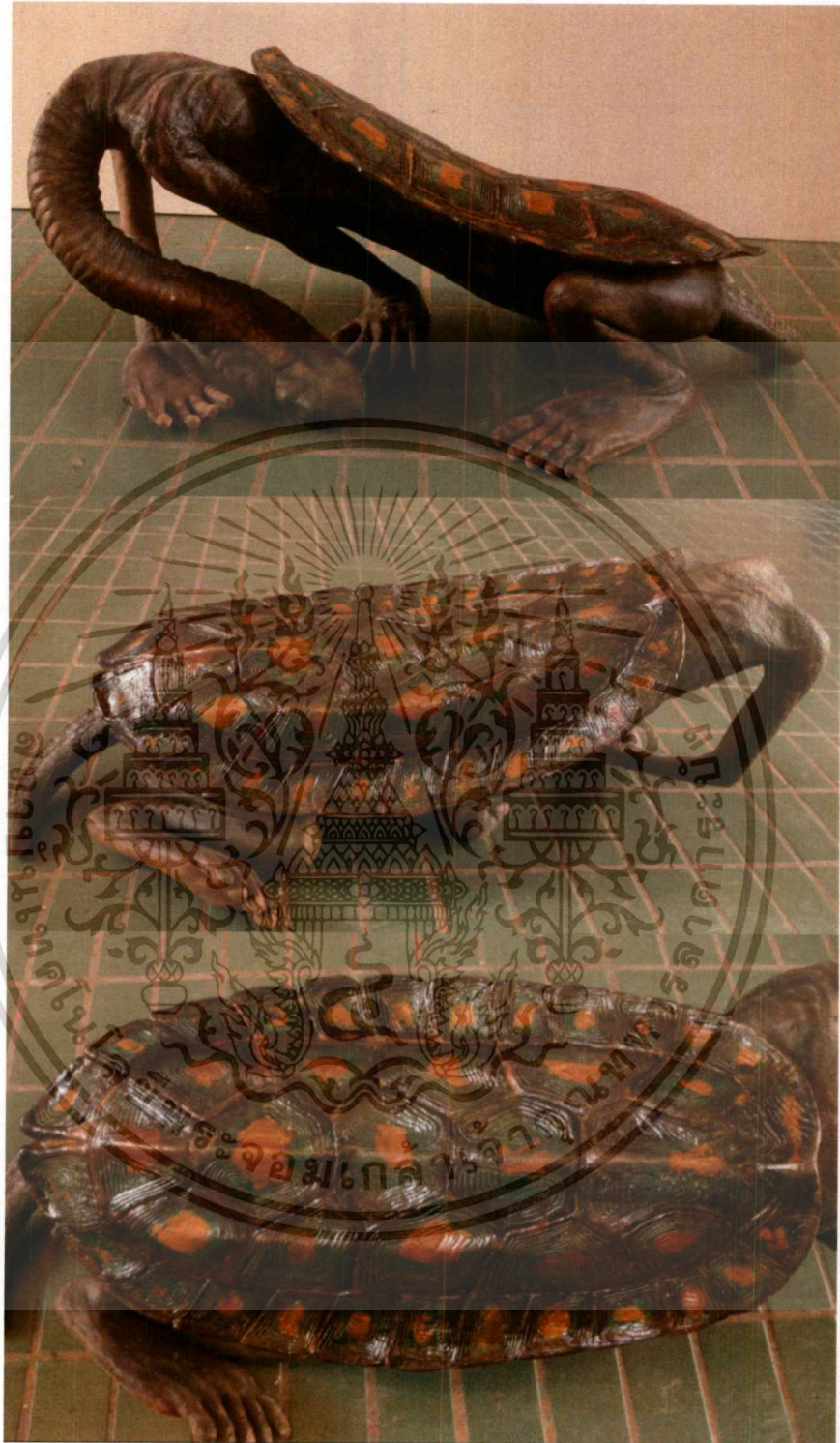
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 33 ทำสี ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ทำสีงานด้วยการพ่นสีด้วยแอร์บรัช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 34 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

การประมวลความคิด:ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

คัดกรองประเด็นและตีความจากกรณีศึกษาผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ประเด็นประเด็นหลัก:สิ่งมีชีวิตที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์

(ชื่อผลงาน บทบาทชีวิตที่เปลี่ยนไป)

จากการศึกษาเรื่องราวระหว่างมนุษย์กับสัตว์ที่มีเรื่องราวมากมาย ข้าพเจ้าต้องการนำเรื่องราวของสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์ ที่มีความน่าสนใจ และมีเรื่องราวในตัวมาสร้างสรรค์ใหม่ตามรูปแบบของข้าพเจ้าที่จะถ่ายทอดเป็นผลงานประติมากรรมแนวเหนือจินตนาการที่มีความเหมือนจริง

มนุษย์นำสัตว์มาเป็นเครื่องมือตอบสนองความต้องการต่างๆ ของมนุษย์ที่ไม่มีสิ้นสุด โดยบังคับ ฝึก เปลี่ยนชีวิตการเป็นอยู่ของสัตว์ ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบตามความต้องการ โดยข้าพเจ้าใช้ช้าง ที่เป็นสิ่งมีชีวิตที่มนุษย์นำมาใช้เป็นเครื่องมือในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นสัตว์ที่อยู่ในกลุ่มสัตว์ใช้แรงงานสำหรับมนุษย์ ถึงปัจจุบันจะไม่ได้ใช้แรงงานช้างเหมือนในอดีต แต่ปัจจุบันก็ยังหลงเหลือพฤติกรรมต่างๆ ที่มนุษย์นำความเป็นคนใส่ลงไปในสัตว์ เช่น การถาม การจ้ง การฝึกให้สัตว์มีหน้าที่เหมือนกับมนุษย์ โดยปกติสัตว์เหล่านี้ไม่จำเป็นต้องมีภาระหน้าที่ซึ่งสันชาตยาคือการกินแค่อิ่ม นอนพักผ่อน และเล่นแบบอิสระโดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์

โดยข้าพเจ้าให้ตัวผลงานมีรูปร่างครึ่งช้างครึ่งคนโดยมีร่างกายเป็นเด็กที่มีตัวเนื้อตัวมอมแมมเหมือนเด็กที่ถูกใช้แรงงานอย่างหนัก และถูกล่ามด้วยโซ่ ที่ยาวไม่เกินสามเมตรที่บ่งบอกถึงการถูกกำหนดกฎเกณฑ์โดยมนุษย์ผู้ซึ่งเป็นสัตว์ที่รักอิสระ ในตัวผลงานของข้าพเจ้าจึงต้องการให้ผู้ชมเห็นถึงสิ่งที่มนุษย์ทำกับสัตว์โดยไม่คำนึงว่าสัตว์จะมีความรู้สึกอย่างไรซึ่งเปรียบกับมนุษย์ที่ต้องถูกระทำเหมือนสัตว์มนุษย์จะรู้สึกอย่างไร

วัตถุประสงค์ในการแสดงออก ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ตารางสรุปวัตถุประสงค์ในการแสดงออก ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

เชิงรูปแบบ	เชิงความคิด
รูปทรงที่ผสมระหว่างคนกับสัตว์	บ่งบอกถึงการที่มนุษย์นำความเป็นคนไปลงในสัตว์ เช่น การฝึก การล่า การขัง และทำให้สัตว์มีภาระหน้าที่เหมือนกับมนุษย์
โซ่ ความยาวของโซ่ที่มีความยาวไม่เกินสามเมตร การล็อกด้วยกุญแจ	บ่งบอกถึงการกำหนดกฎเกณฑ์ให้อยู่ในบริเวณที่กำหนดไว้ และการล็อกคือการแสดงความเป็นเจ้าของซึ่งช่วงตัวนั้นจะถูกปล่อยให้เป็นอิสระหรือต้องอยู่ในบริเวณที่กำหนดก็ขึ้นอยู่กับเจ้าของช้าง
ฐานหลัก	คือพื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น
ขอนไม้ที่ถูกตัดด้วยรอยขวานและรอยเลื่อย	มนุษย์ไม่ได้เพียงเปลี่ยนการเป็นอยู่ของสัตว์แต่ยังทำลายธรรมชาติของสัตว์ที่เค้าวาศัยอยู่

การสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

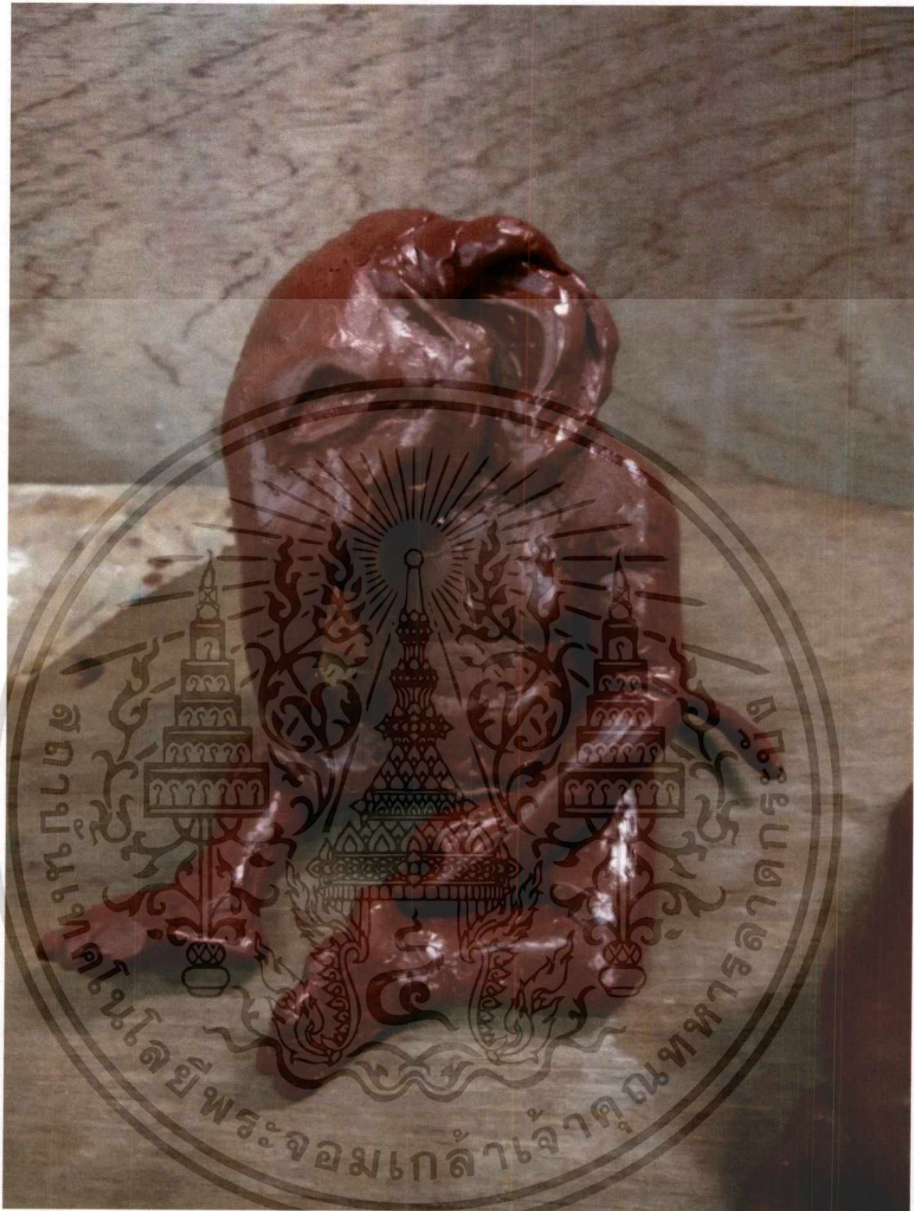
ภาพร่างต้นแบบ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ภาพที่ 35 งานต้นแบบที่ 1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ในการทำงานต้นแบบชิ้นนี้ข้าพเจ้านำรูปทรงของช้างหนุ่มที่ดูพอมแห่งนอนหมดแรงซึ่งมีขาข้างหนึ่งถูกล่ามโซ่ติดกับขอนไม้ซึ่งต้องการให้เห็นถึงความอ่อนเพลียของช้างหนุ่มที่ถูกใช้แรงงานจากมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 36 งานต้นแบบที่ 2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

งานต้นแบบชิ้นนี้ข้าพเจ้านำรูปทรงของช้างเด็กที่นุ่มนวลเหมือนเด็กที่ถูกใช้แรงงานและถูกล่ามด้วยโซ่ที่ยาวไม่เกินสามเมตรที่บ่งบอกถึงการถูกกำหนดกฎเกณฑ์ ซึ่งข้าพเจ้าอยากให้ตัวงานนั้นดูแล้วเห็นถึงความรู้สึกเพื่อ รู้สึกอึดอัดกับการถูกล่ามไว้กับโซ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 37 งานดินแบบที่ 3 ผลงานศิลปินพนธ์ชั้นที่ 2

งานดินแบบนี้ ข้าพเจ้านำรูปทรงของช้างเด็กเพศเมียที่ถูกกล้ำด้วยโซ่ที่ยาวไม่เกินสามเมตร ที่บ่งบอกถึงการถูกกำหนดกฎเกณฑ์ ซึ่งข้าพเจ้าอยากให้ตัวงานนั้นดูแล้วเห็นไปถึงความรู้สึก เพื่อ รู้สึกอึดอัดของช้างและพฤติกรรมที่มนุษย์ได้ลงไปในตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ภาพที่ 38 หาแบบที่ใช้ในการปั้น ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่2

หาแบบที่มีรูปร่างเป็นคนร่างท้วมซึ่งเราจะได้เห็นรูปทรงของคนที่มีร่างท้วมแต่ต้องดูภาพ
เด็กประกอบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 แกะโฟมและปั้นโคลรรวมด้วยขี้ผึ้ง ผลงานศิลปินพนธ์รัตน์ที่ 2

แกะโฟมและปั้นโคลรรวมด้วยขี้ผึ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 40 ปั้นโดยรวมด้วยขี้ผึ้ง ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ปั้นโดยรวมด้วยขี้ผึ้งให้ผิวของงานให้ตึงและเชิ่กรูปทรงก่อนเก็บรายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 41 ปั้นเก็บรายละเอียด ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ปั้นเก็บรายละเอียด ผิวหนังของช้าง รอยย่นของผิวหนังที่ทับซ้อนกัน

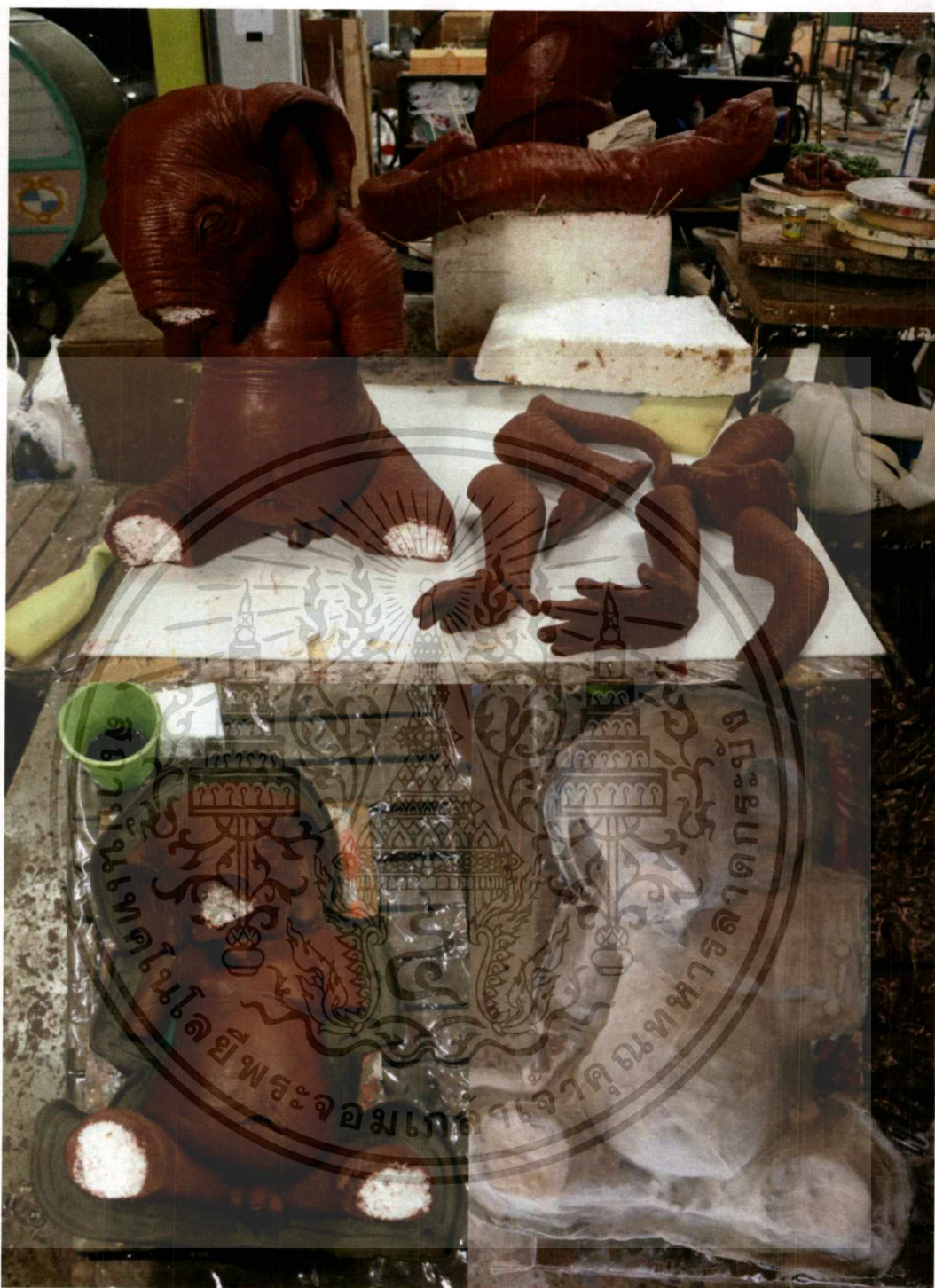
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 42 ปั้นเก็บรายละเอียด ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ปั้นเก็บรายละเอียด ผิวหนังของช้าง รอยย่นของผิวหนังที่ทับซ้อนกัน

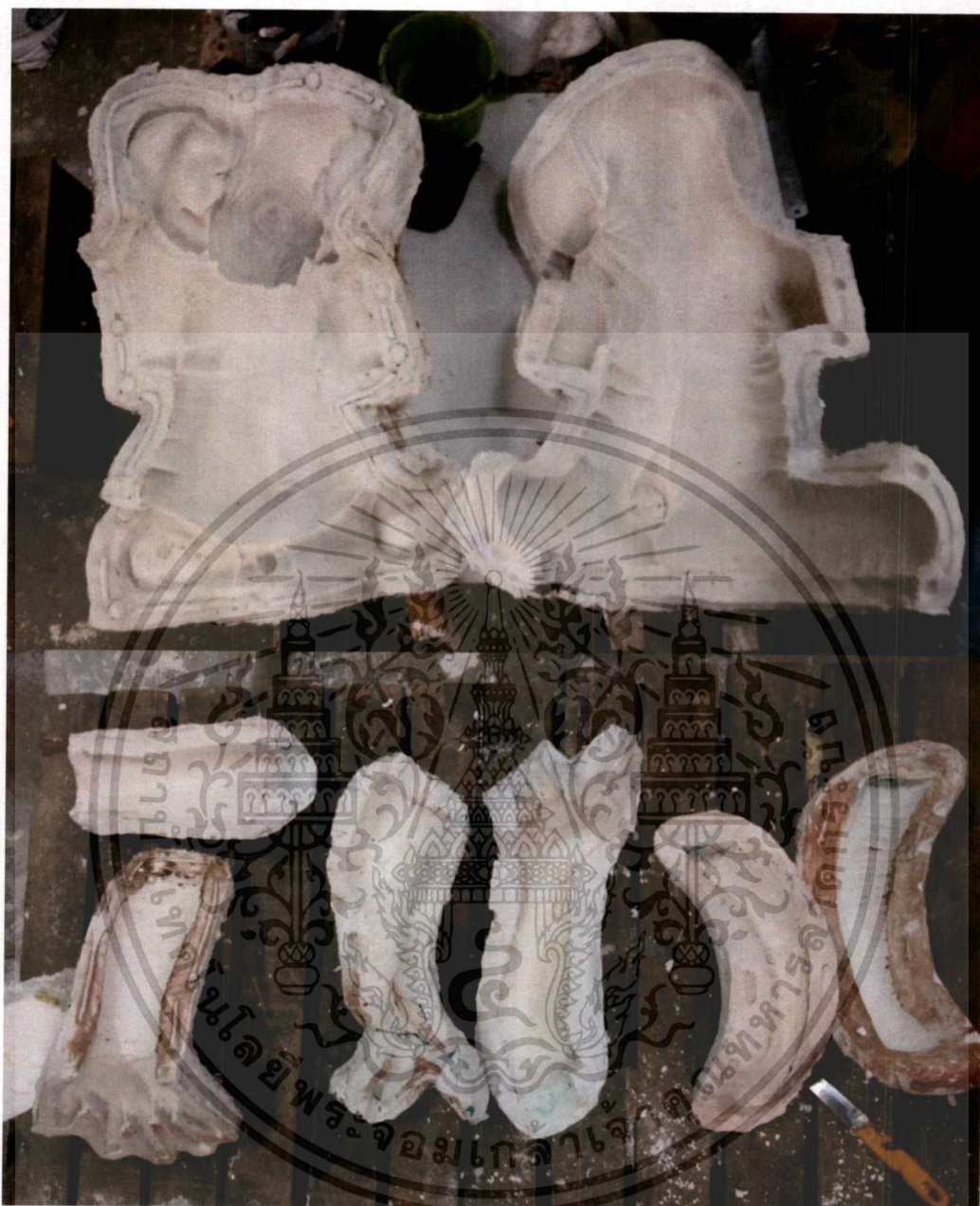
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 ตัดแบ่งชิ้นส่วนก้นดินน้ำมันทำแม่พิมพ์ซิลิโคน ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ตัดแบ่งชิ้นส่วนเพื่อนำชิ้นส่วนมาทำแม่พิมพ์ ที่มีทั้งแม่พิมพ์ซิลิโคน และแม่พิมพ์ปูน
 พลาสเตอร์ ส่วนที่เป็นแม่พิมพ์ซิลิโคน ใช้ดินน้ำมันก้นทำแม่พิมพ์เพื่อทำพิมพ์ซิลิโคน ที่ละฝั่ง

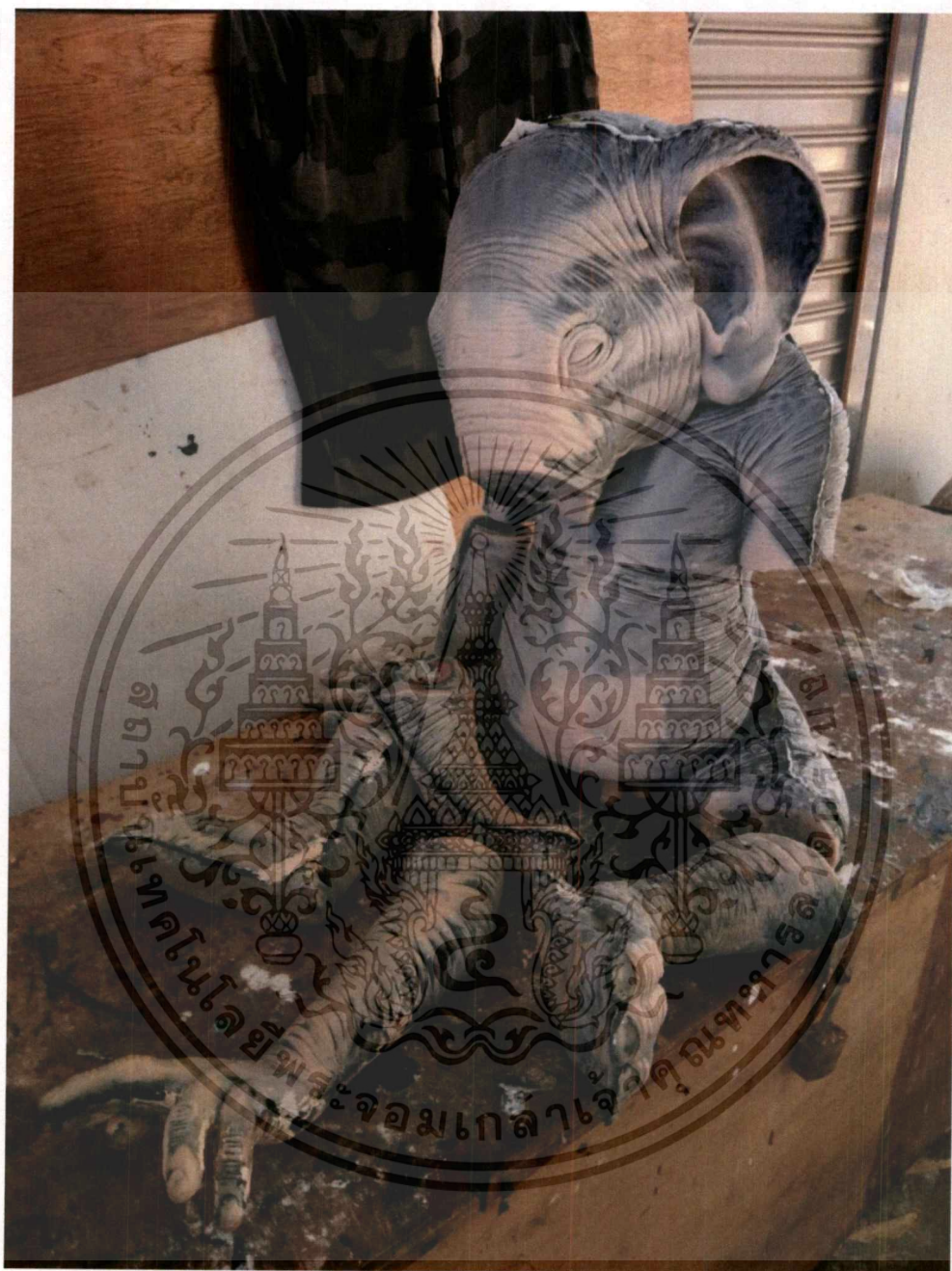
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 44 แม่พิมพ์ชิลิโคลนและแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

เมื่อได้แม่พิมพ์ชิลิโคลนและแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์แล้ว แม่พิมพ์ชิลิโคลนควรทาวาสลิน เพื่อไม่ให้ชิลิโคลนกับชิลิโคลนติดกัน แต่แม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์สามารถหล่อชิลิโคลนได้เลย

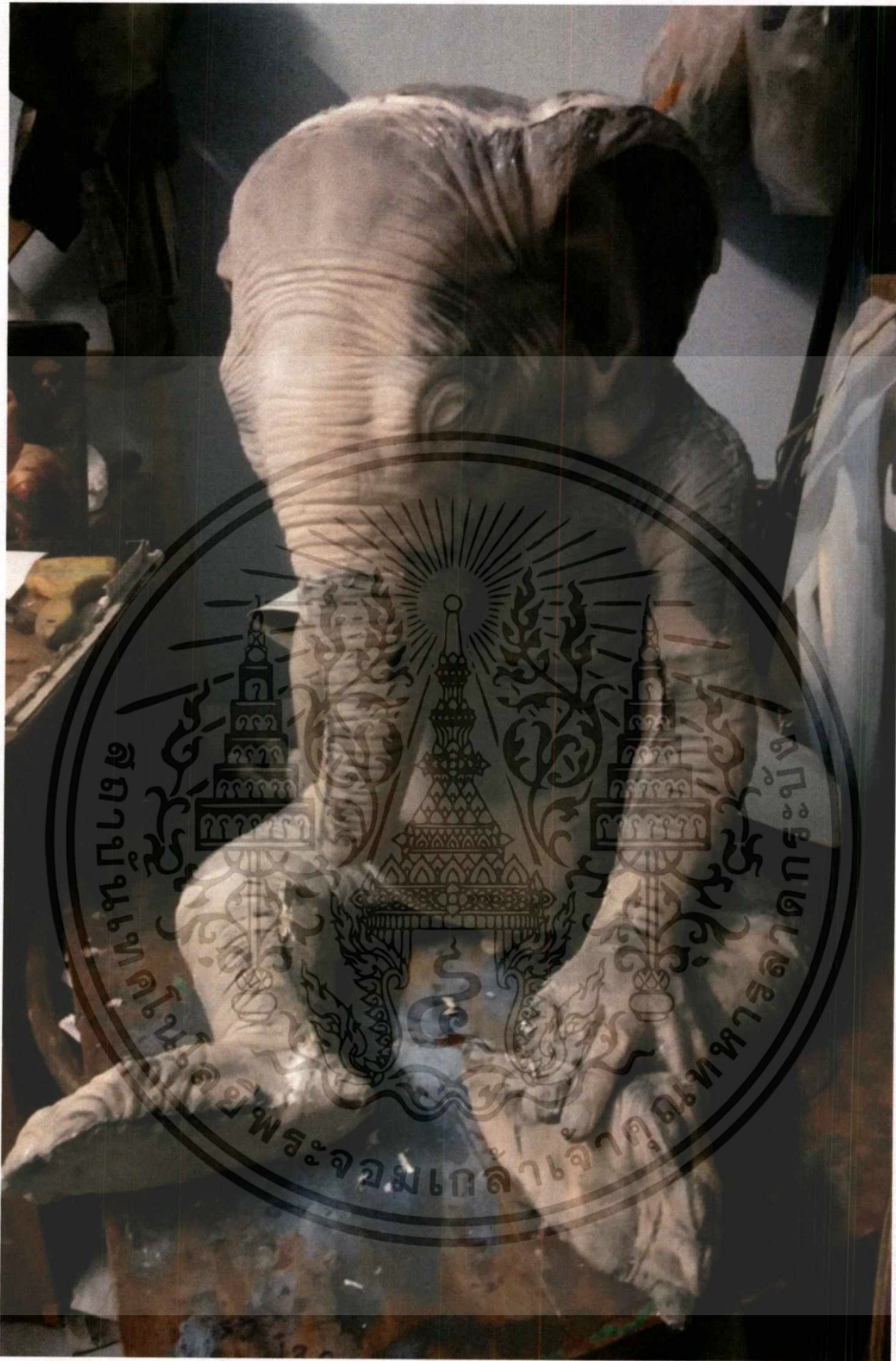
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 ตัวช้างชิลีโคลนที่ออกมา ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ตัวช้างชิลีโคลนที่ออกมาจากแม่พิมพ์ชิลีโคลนและแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 46 ประกอบแต่งตัวขึ้นชิลิโคลน ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่2

ประกอบแต่งรอยต่อตัวขึ้นงานชิลิโคลน

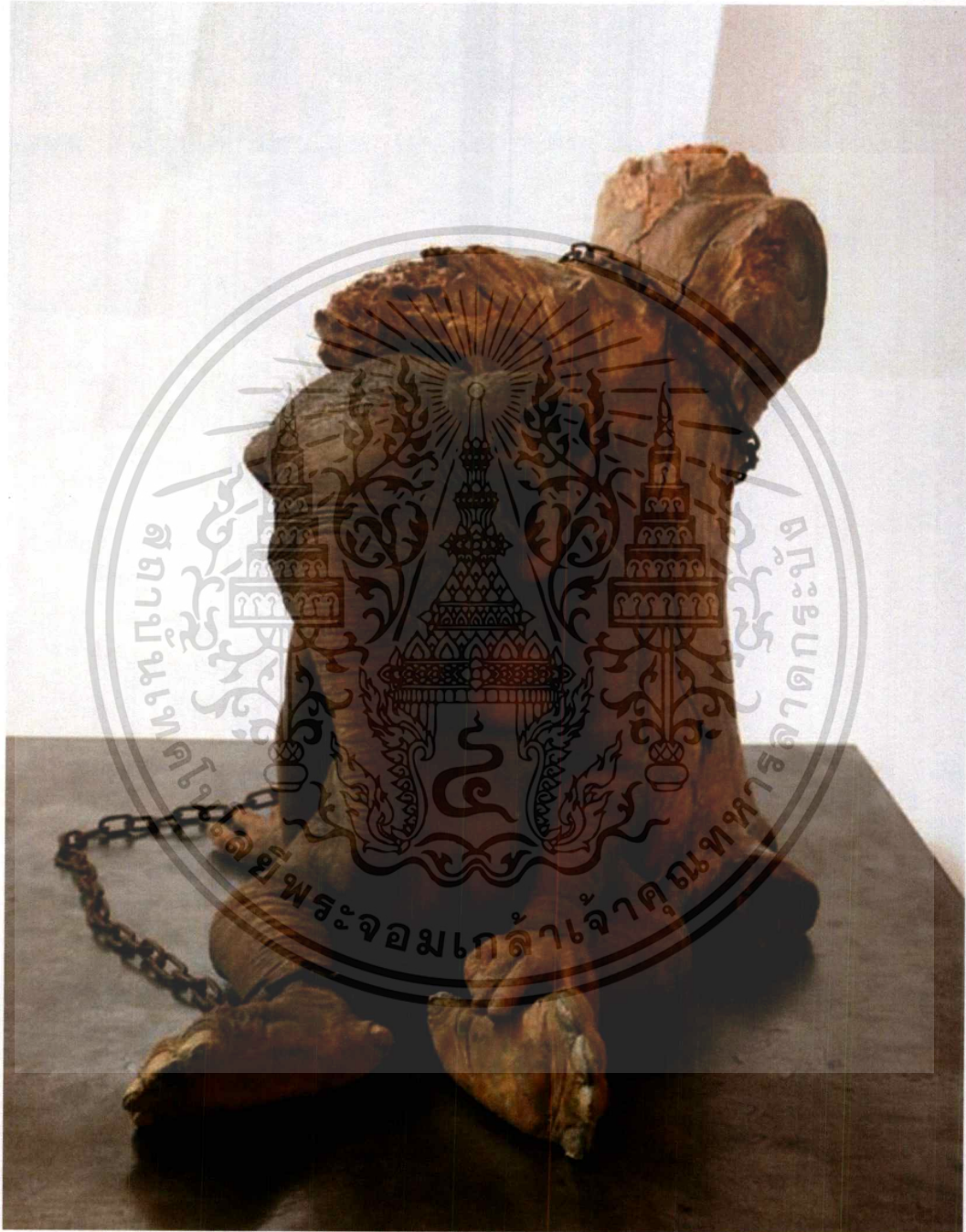
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 47 ทำสีปักขน ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

ทำสีด้วยเครื่องแอร์บรัชและปักขน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 49 งานที่เสร็จสมบูรณ์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3

การประมวลความคิด:ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

คัดกรองประเด็นและตีความจากกรณีศึกษาผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่

ประเด็นประเด็นหลัก:สิ่งมีชีวิตที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์

(ชื่อผลงาน จิตนาการของลูกแม่ค้า)

จากการศึกษาเรื่องราวระหว่างมนุษย์กับสัตว์ที่มีเรื่องราวมากมาย ข้าพเจ้าต้องการนำเรื่องราวของสัตว์ที่อยู่ภายใต้การกำหนดของมนุษย์ ที่ดูมีความน่าสนใจ และมีเรื่องราวในตัวมาสร้างสรรค์ใหม่ตามรูปแบบของข้าพเจ้าที่จะถ่ายทอดเป็นผลงานประติมากรรมแนวแฟนตาซีที่มีความเสมือนจริง

ข้าพเจ้าเติบโตและคุ้นเคยกับภาพบรรยากาศในตลาดสดเนื่องจากแม่ของข้าพเจ้าทำอาชีพค้าขายซึ่งข้าพเจ้ามีภาพจำจากร้านขายปลาสดที่อยู่ข้างร้านของแม่ข้าพเจ้าซึ่งเป็นภาพที่ติดตาไปกับภาพของปลาที่ถูกฆ่ามากมาย ซึ่งเราอาจปฏิเสธไม่ได้ว่าสัตว์เหล่านี้เป็นอาหารของมนุษย์และดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาที่มนุษย์จะนำสัตว์เหล่านี้มาทำอาหาร แต่ถ้าเรามองอีกด้านสัตว์เหล่านี้มีชีวิตจิตใจ มีเลือดเนื้อเหมือนกับมนุษย์แต่ทำมัยการฆ่าปลาจำนวนเป็นร้อยเป็นพันจึงดูไม่รุนแรงและเทียบเท่ากับการฆ่ามนุษย์ด้วยกันเพียงหนึ่งชีวิต จึงทำให้ข้าพเจ้าจินตนาการและตั้งคำถามว่าถ้าปลาเหล่านี้มีสัดส่วนและร่างกายบางส่วนเหมือนกับมนุษย์แล้วมนุษย์ยังจะฆ่าและบริโภคสัตว์เหล่านี้หรือไม่

โดยข้าพเจ้าให้ตัวผลงานมีรูปทรงของชิ้นงานทุกชิ้นมีสัดส่วนของความเป็นคนผสมกับปลาโดยข้าพเจ้าต้องการให้ผู้ชมเห็น ปลาที่มีความเป็นชีวิต มีเลือดเนื้อใกล้เคียงกับมนุษย์ และรุนแรงมากกว่าที่เป็นอยู่และข้าพเจ้าได้นำบรรยากาศสภาพแวดล้อมของร้านปลาสด ที่นอนเรียงรายรอความตายอยู่บนถาด บ้างถูกขังอยู่ในกะละมัง ลังไม้ ภาพของปลาท้องที่ถูกโยนและมีอาการนอนจุก ปลาบางตัวก็นอนหายใจแบบอ่อนแรงเหมือนกำลังจะหมดลมหายใจ ซึ่งข้าพเจ้ามีความคิดและจินตนาการว่าสัตว์เหล่านี้คงมีความเจ็บปวดและทุกข์ทรมาน เพราะเกิดมาเป็นอาหารของมนุษย์ ข้าพเจ้าจึงอยากให้ผู้ชมเห็นถึงคุณค่าของชีวิตสัตว์ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ก็ต่างมีชีวิตและ

ความรู้สึก เราควรบริโภคแค่พออิ่ม และควรมองว่าสัตว์เหล่านี้ เขาก็มีชีวิตจิตใจและความรู้สึก เหมือนกับเรา เราไม่ควรไปทรมานหรือฆ่าเค้าโดยไม่จำเป็น

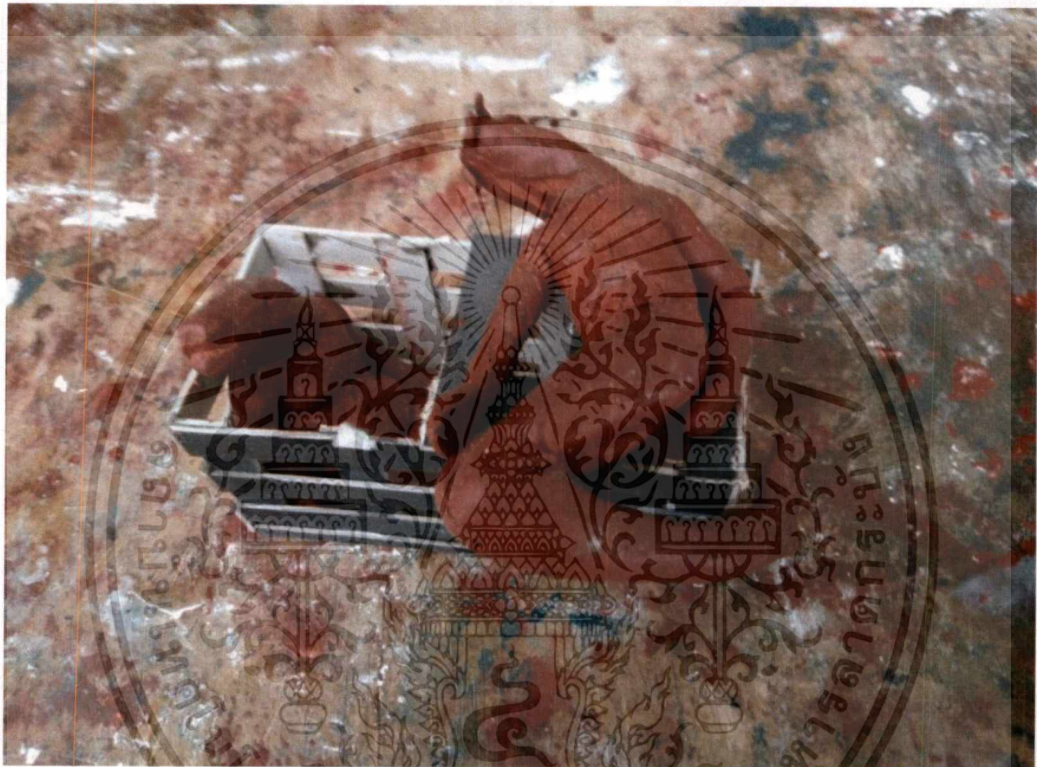
3.1.2 วัตถุประสงค์ในการแสดงออก ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

ตารางสรุปวัตถุประสงค์ในการแสดงออก ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

เชิงรูปแบบ	เชิงความคิด
หลอดไฟสีส้ม	ต้องการให้ผู้ชมเห็นและเข้าถึงบรรยากาศตลาดสดตอนเช้า
กะละมัง ลังไม้	พูดถึงการกักขัง
ชนิดปลาที่นำมาใช้ในงาน	เป็นปลาที่ข้าพเจ้าคุ้นชินและเป็นปลาที่คนไทยคุ้นชิน
มอเตอร์ที่ทำให้หายใจ	ข้าพเจ้าต้องการบ่งบอกว่าสัตว์เหล่านี้ก็มี ชีวิตความรู้สึกเหมือนกับมนุษย์เพียงแค่สัตว์เหล่านี้ เค้าไม่มีเสียงที่จะบ่งบอกถึงความเจ็บปวด
รูปทรงระหว่างปลากับคน	ให้ได้เห็นปลาที่มีความเป็นชีวิต มีเลือดเนื้อใกล้เคียงกับมนุษย์ และให้เห็นถึงความรุนแรงมากกว่าร้านขายปลาสดที่เราคุ้นเคย

การสร้างสรรค์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพร่างต้นแบบ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพที่ 50 งานต้นแบบที่ 1 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ข้าพเจ้าใช้ปลาที่คนไทยคุ้นเคย เช่น ปลาดุก ปลาช่อน และปลาดูเหียน ในการผสมกับ สัตว์ส่วนของมนุษย์ โดยที่ข้าพเจ้าเลือกสัตว์เหล่านี้เพราะเป็นสัตว์ที่คนไทยคุ้นเคยและอยู่ใน ชีวิตประจำวันที่เราบริโภคโดยจัดวางบนลังที่ใส่ปลา

ภาพที่ 51 งานต้นแบบที่ 2 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ข้าพเจ้าใช้ถาดที่ไว้เรียงปลาamarongรับตัวผลงาน และมีปลาที่กำลังถูกผ่านอนอยู่บนเขียง เพื่อเพิ่มให้เนื้อหาในดวงงานดูรุนแรงขึ้น

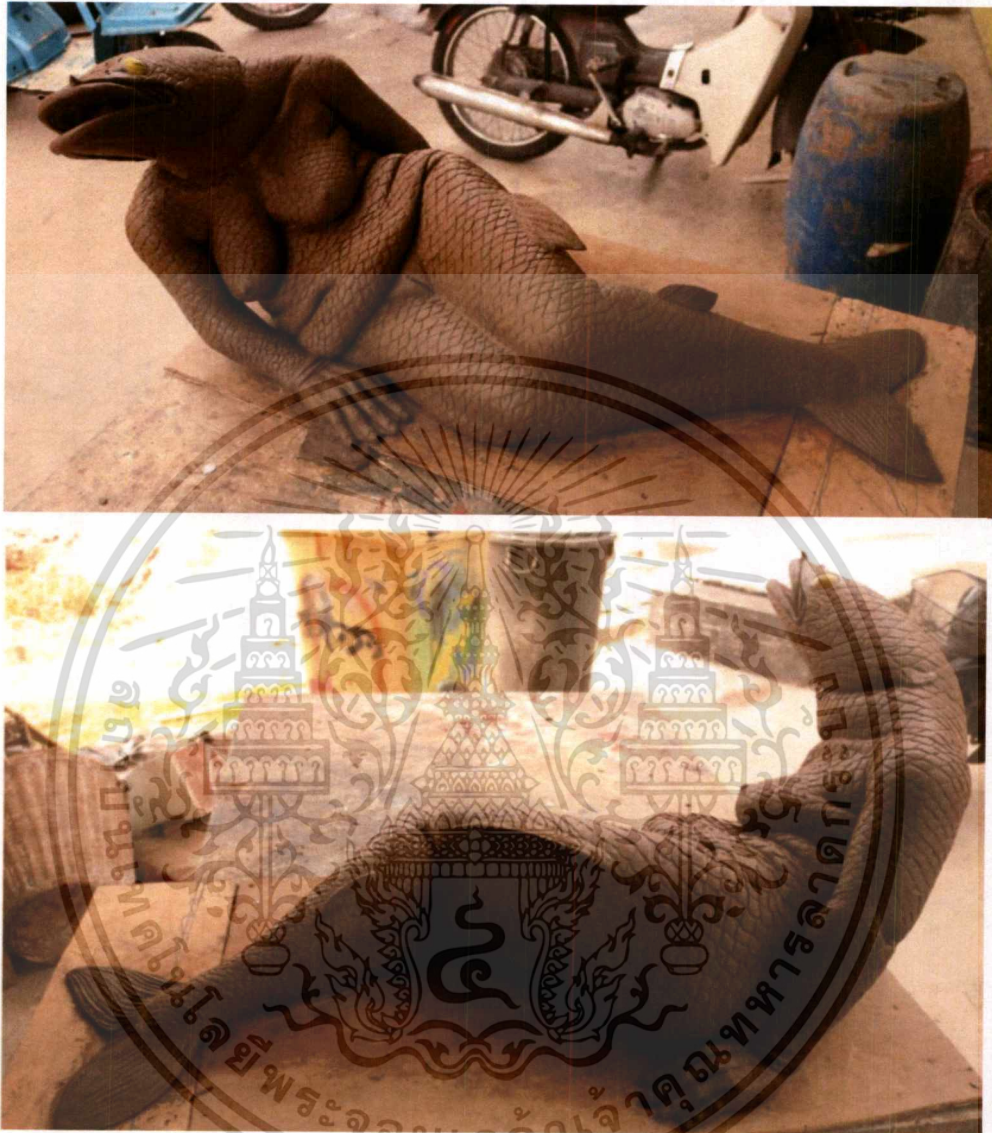
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 งานต้นแบบที่ 3 ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่3

งานต้นแบบที่ 3 ข้าพเจ้านำชิ้นที่1 และ2 มารวมและเพิ่มอุปกรณ์ที่อยู่ในร้านขายพลาสติก เช่น ถังปลาที่เพิ่มขึ้น และเพิ่มจำนวนและชนิดของปลาเพิ่มขึ้นซึ่งจะสามารถทำให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงบรรยากาศของตลาดสดตอนเช้าได้ดีขึ้น

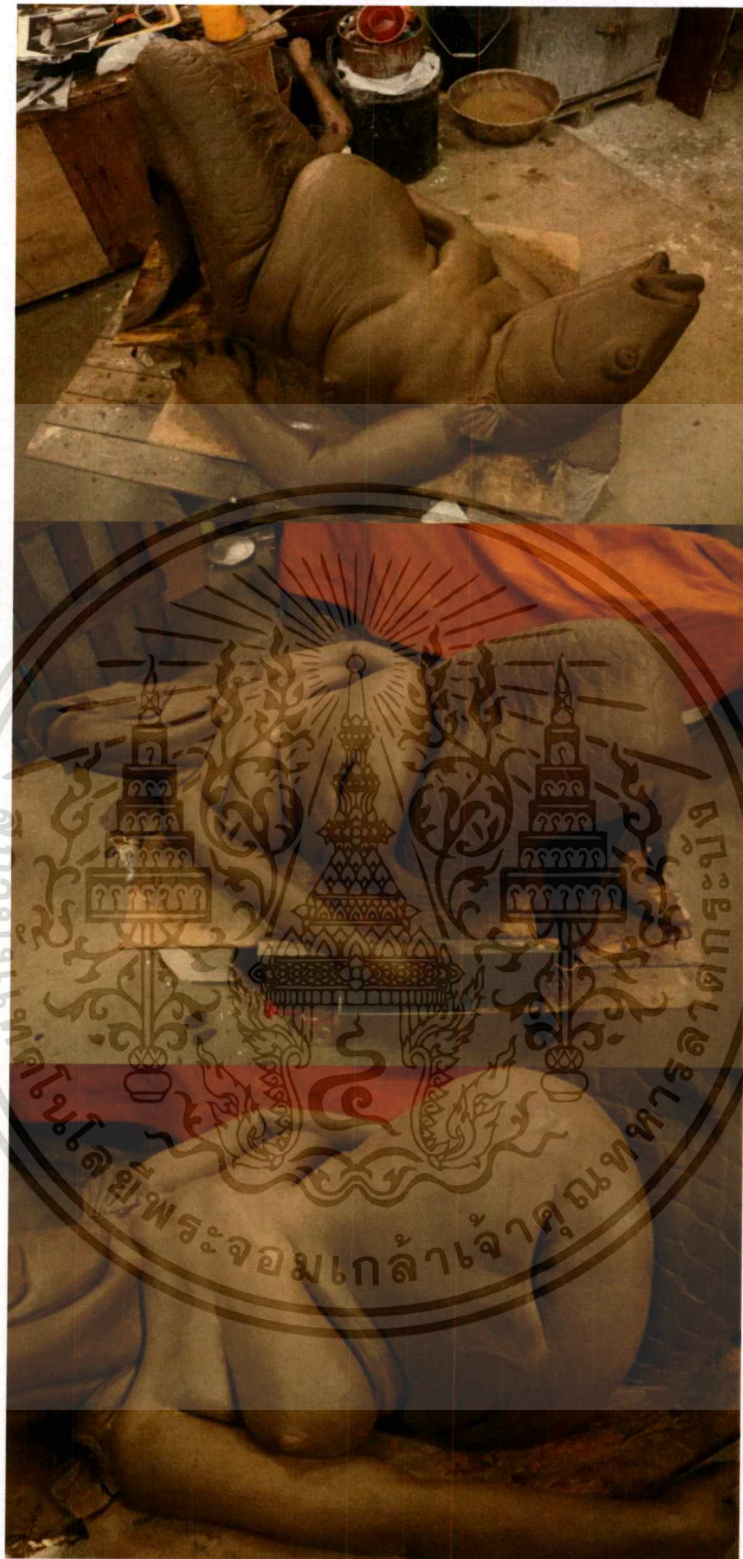
3.2.2 ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

ภาพที่ 53 ปั้นต้นแบบ ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3

ปั้นต้นแบบและเก็บรายละเอียดด้วยดินเหนียว

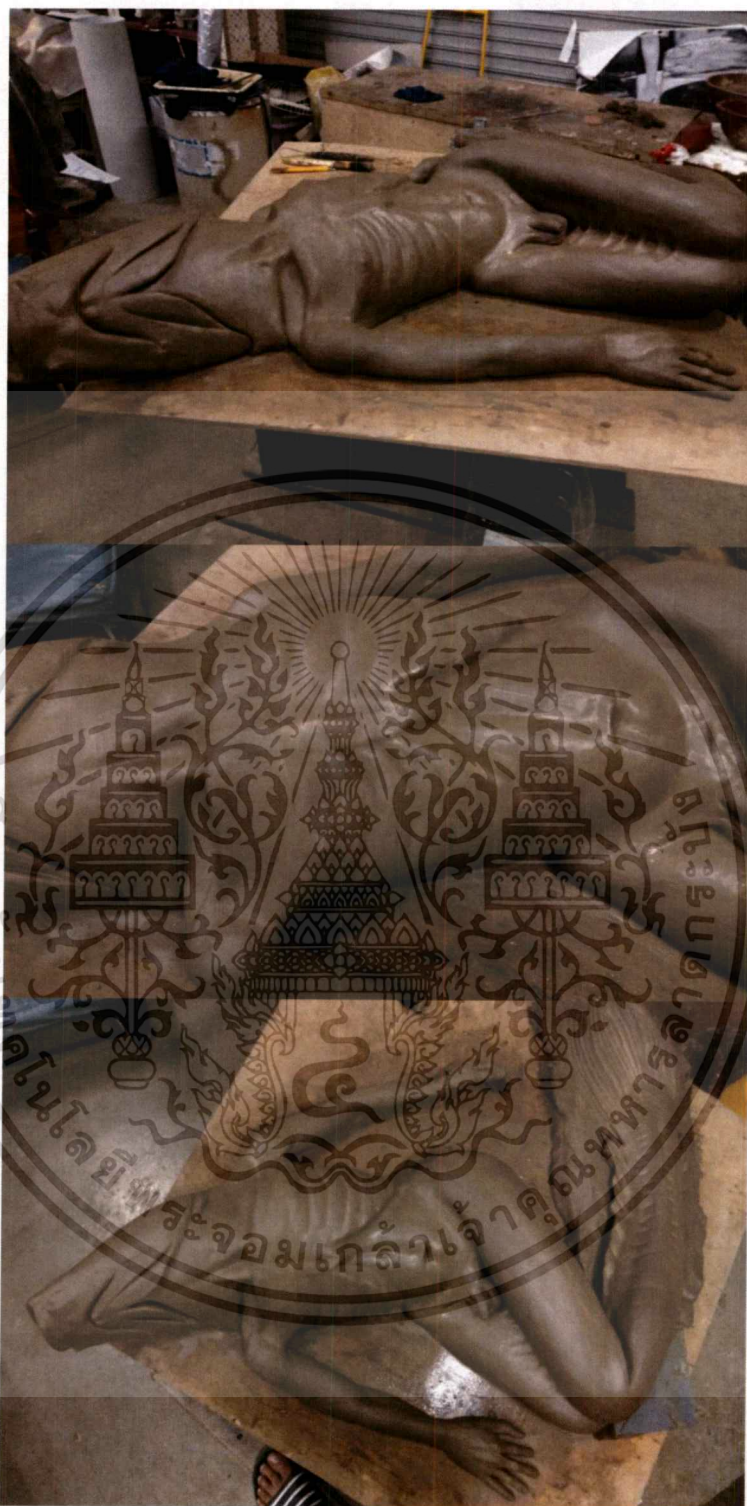
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ปั้นต้นแบบ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3

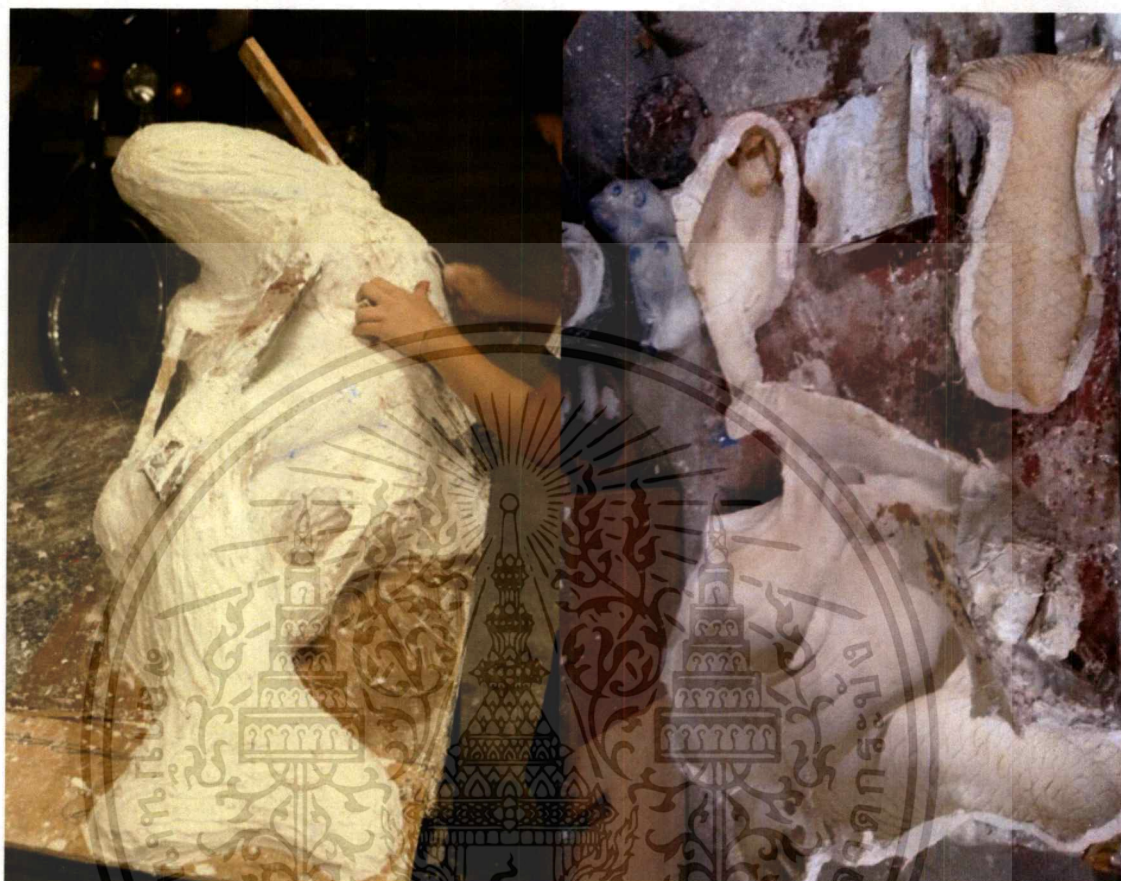
ปั้นต้นแบบและเก็บรายละเอียดด้วยดินเหนียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ปั้นต้นแบบ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

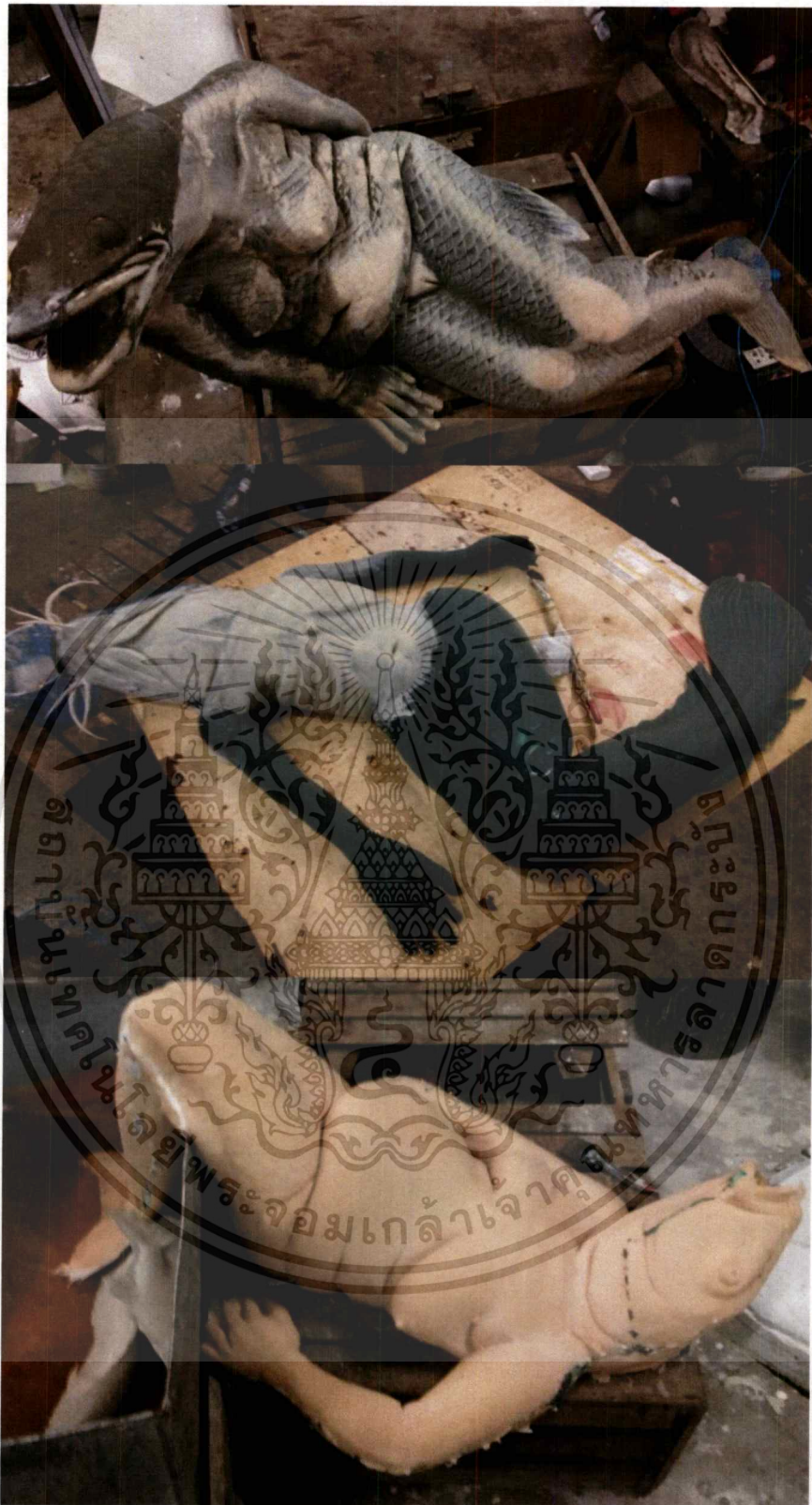
ปั้นต้นแบบและเก็บรายละเอียดด้วยดินเหนียว

ภาพที่ 56 ทำแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่3

เมื่อปั้นต้นแบบแล้วหล่อแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์เสร็จสามารถทำซิติโคลนเพื่อทำชิ้นงานได้เลยเพราะแม่พิมพ์ปูนปลาสเตอร์จะไม่ติดกับซิติโคลน

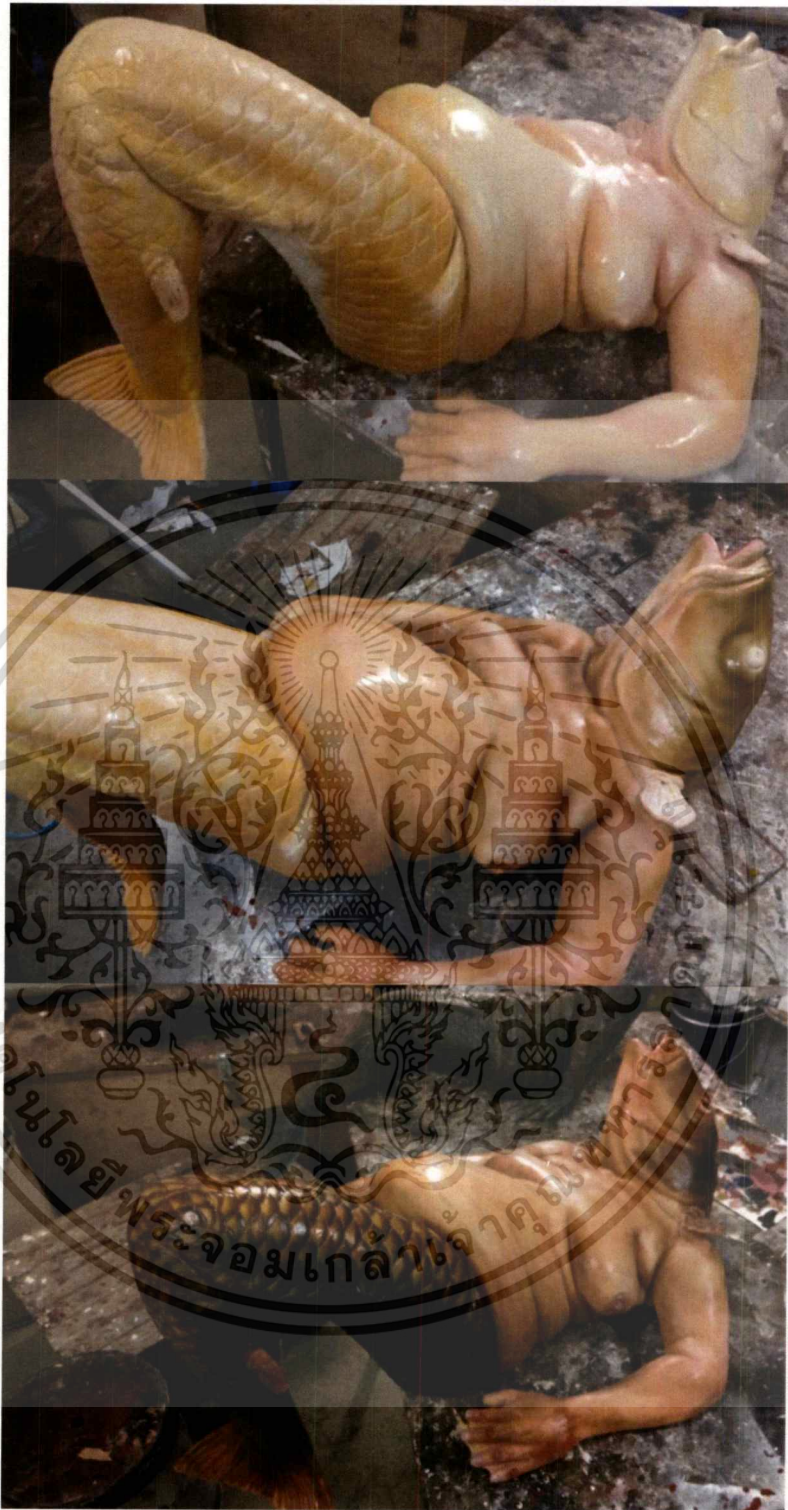
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 ชิ้นงานที่เป็นซิลิโคน ผลงานศิลปินพนธ์ชั้นที่ 3

เมื่อได้ชิ้นงานที่เป็นซิลิโคนแล้ว ก็นำมาขัดแต่งและเติมซิลิโคนบางส่วนให้เรียบร้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ขั้นตอนการทำสี ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ในขั้นตอนนี้ข้าพเจ้าจะค่อยๆลงสีทีละชั้นจากน้ำหนักร่อนไปเข้มสุด

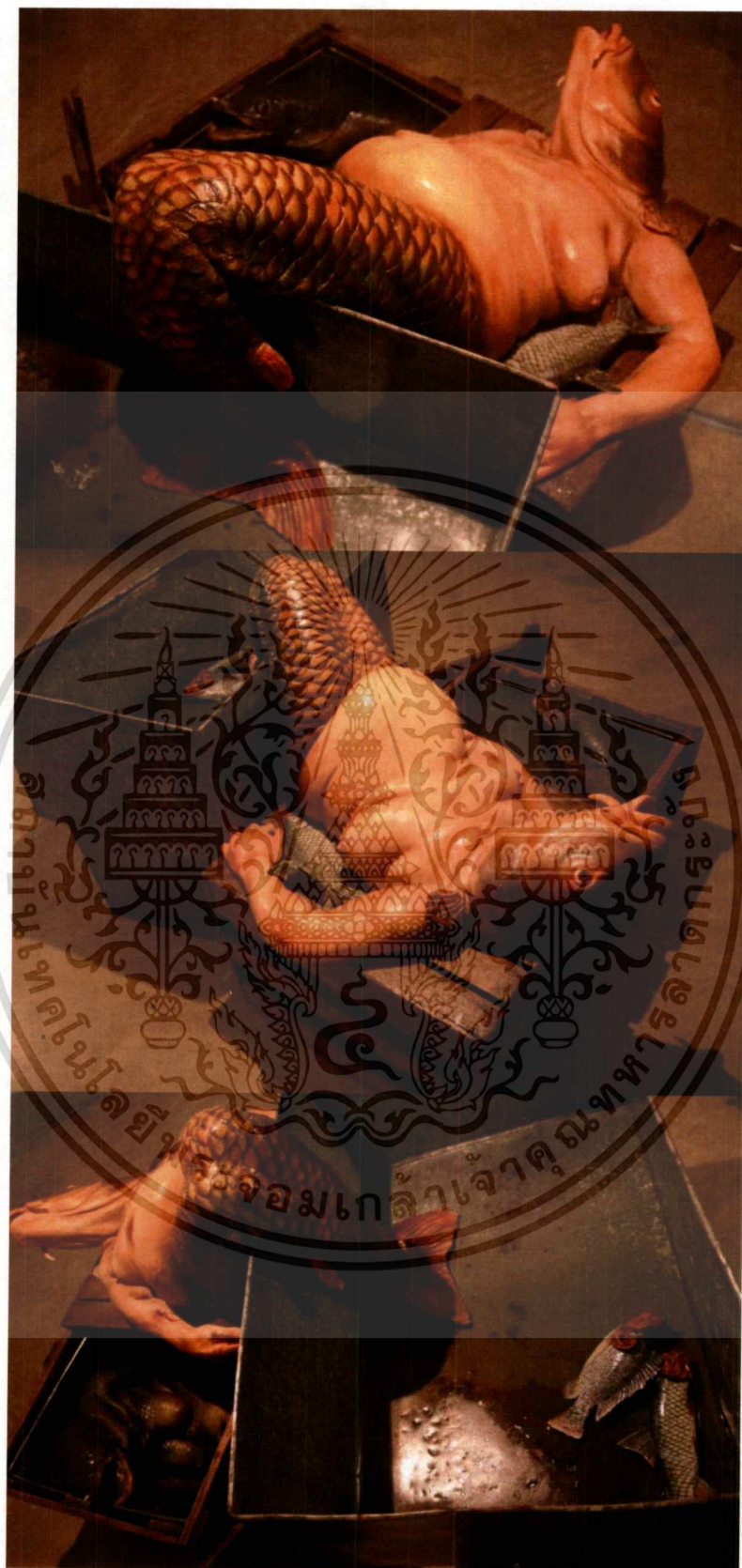
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ปลาตัวเล็กที่ช่วยเพิ่มรายละเอียดในงานชุดนี้ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

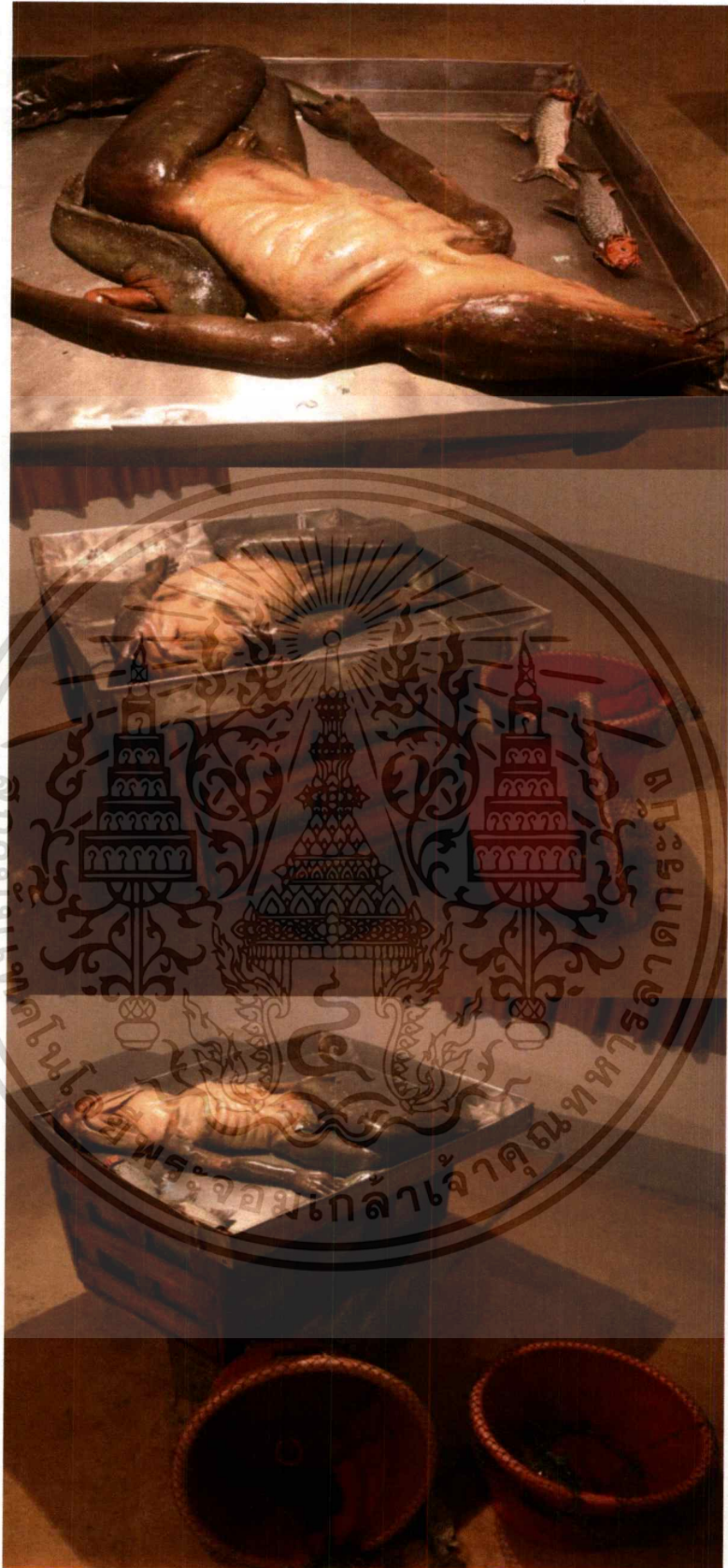
ข้าพเจ้าใช้ปลาจริงมาทำพิมพ์หล่อเป็นเรซินและปั้นเพิ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 61 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 62 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

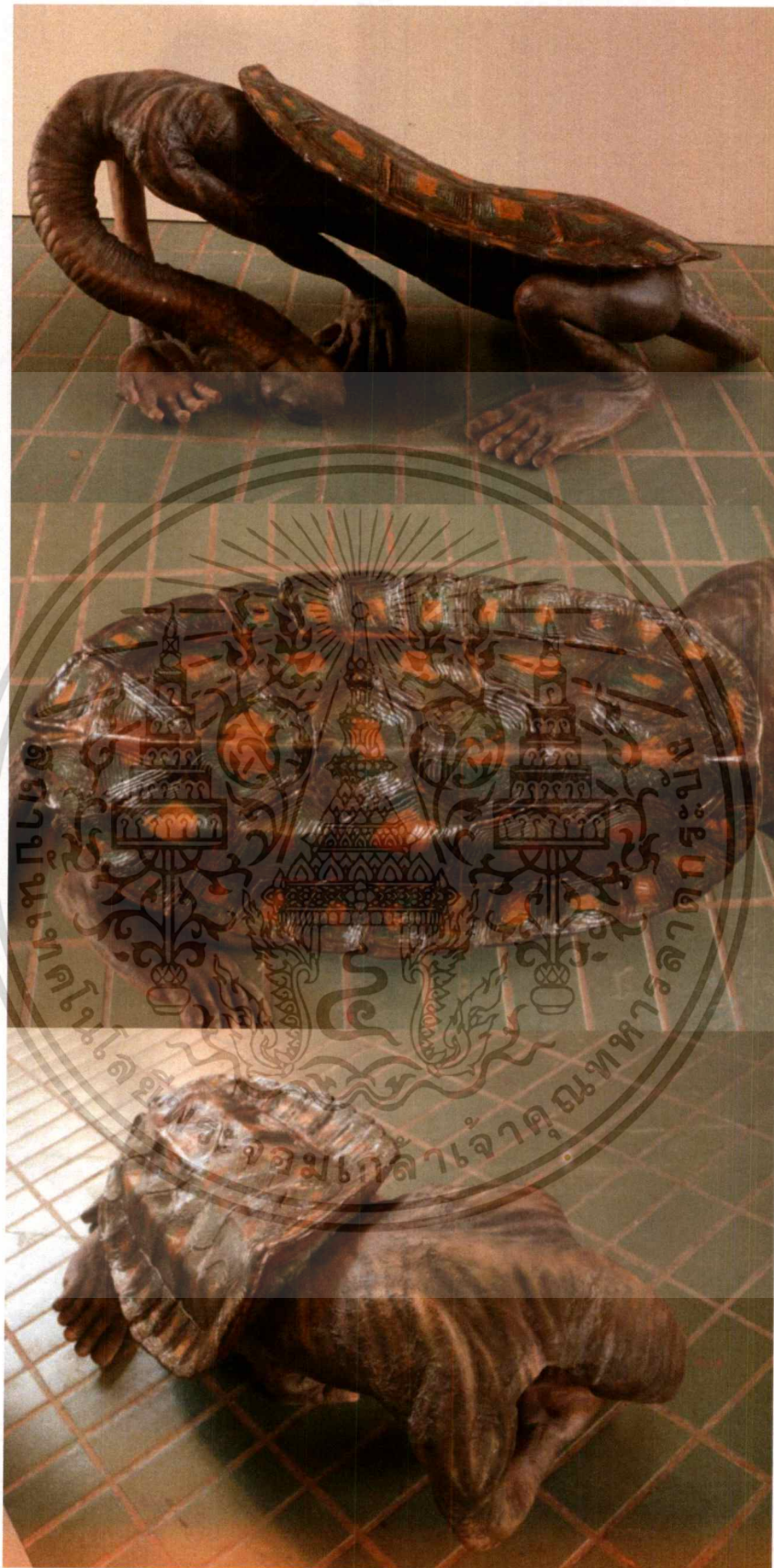
ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

ผลงาน “ทำบุญหวังผล” ขนาด สูงxกว้างxลึก 82x101x140 เซนติเมตร
ชลิโคลน เรซิน สีน้ำมัน ภาพประกอบที่ 63

ผลงาน “บทบาชีวิตที่เปลี่ยนไป” ขนาด สูงxกว้างxลึก 145x108x เซนติเมตร
ชลิโคลน เรซิน สีน้ำมัน ขนเทียม ขอนไม้ เหล็ก โซ่ มอเตอร์ ภาพประกอบที่ 64

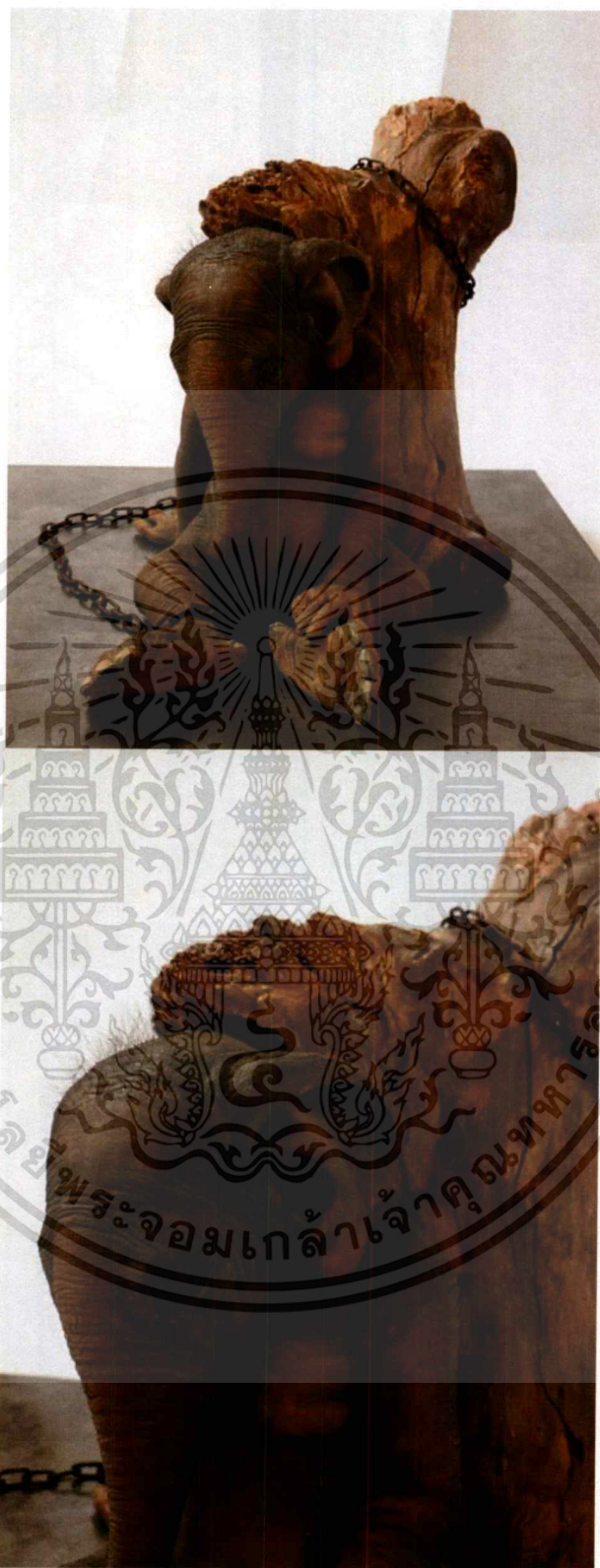
ผลงาน “จิตนาการของลูกแม่ค้า” ขนาด แปรรผันตามพื้นที่
ชลิโคลน เรซิน สีน้ำมัน ลังสังกะสี ลังไม้ ถาดสแตนเลส ร่ม หลอดไฟ สายไฟ
ภาพประกอบที่ 65

“ทำบุญหวังผล” 82x101x140 เซนติเมตร ชิลีโคลน เรซิน สีนํ้ามัน ภาพประกอบที่ 63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“บทบาทชีวิตที่เปลี่ยนไป” 145x108x เซนติเมตร

ชลิโคลน เรชิน สีนํ้ามัน ขนเทียม ขอนไม้ เหล็ก โซ่ มอเตอร์ ภาพประกอบที่ 64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“จิตนาการของลูกแม่ค้า” ขนาด ประพันธ์ตามพื้นที่
 ซิลิโคน เรซิน สีนํ้ามัน ลังสังกะสี ลังไม้ ถาดสแตนเลส ร่ม หลอดไฟ สายไฟ
 ภาพประกอบที่ 65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

ศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้จักการจัดการเวลาในการทำงานศิลปะ และการใช้ชีวิตซึ่งต้องแบ่งเวลาในการแสวงหาข้อมูล การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้และรู้จักการแก้ปัญหา ซึ่งในการทำงานทุกครั้งย่อมมีปัญหาให้เราต้องแก้ไขซึ่งบางครั้งถ้าเราไม่รู้จักการตั้งสติและแก้ปัญหอย่างรอบคอบจะทำให้เราเสียเวลาในการทำงานมากขึ้น และที่สำคัญคือการหาแรงบันดาลใจ การดูงาน ประสบการณ์ จิตนาการ ที่จะมาช่วยให้งานมีความร่วมสมัยตลอดเวลา ซึ่งการสร้างงานศิลปะแต่ละครั้งต้องทำด้วยความรัก ความเชื่อมั่น ซึ่งบางครั้งเราอาจได้รับผลตอบแทนบ้างไม่ได้รับผลตอบแทนบ้าง เราก็ควรจะสร้างสรรค์งานศิลปะอยู่ตลอดเวลา อย่างน้อยการลงมือทำก็คือการเริ่มต้น และการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า

ข้าพเจ้าควรดำเนินชีวิตในเส้นทางศิลปะเพราะทุกครั้งที่ทำงาน ข้าพเจ้ารู้สึกที่ข้าพเจ้ากำลังได้ปั่นความคิดและจินตนาการที่เป็นนามธรรมออกมาเป็นรูปธรรมให้ทุกคนได้ชม

บรรณานุกรม

รัช ปุณโณทก ได้กล่าวถึงความเชื่อ

เข้าถึงได้จาก : <https://bcnlp56.weebly.com/> (วันที่ค้นข้อมูล : 15 พฤษภาคม 2561)

ชาลส์ ดาร์วิน เข้าใจถึงลักษณะสืบสายพันธุ์

เข้าถึงได้จาก : <https://th.wikipedia.org/wiki/การปรับตัวเป็นสัตว์เลื้อย/>

(วันที่ค้นข้อมูล : 17 พฤษภาคม 2561)

บาปบริสุทธิ์! ปลอ่ยสัตว์สะเดาะเคราะห์ ตกนรกไม่รู้ตัว , โดย ผู้จัดการรายวัน

เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=9590000026479>

(วันที่ค้นข้อมูล : 18 พฤษภาคม 2561)

ข่าวจากสื่อออนไลน์-สำนักงานประมงจังหวัด ตรวจบ่อเตาวัดเจดีย์หอย , โดย ทุกทิศทั่วไทย

เข้าถึงได้จาก : https://www.khaosod.co.th/around-thailand/news_337397

(วันที่ค้นข้อมูล : 12 พฤษภาคม 2561)

มนุษย์กับช้าง การเลี้ยงและใช้งาน สวนสัตว์ และละครสัตว์ , wikipedia

เข้าถึงได้จาก :

<https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%8A%E0%B9%89%E0%B8%B2%E0%B8%>

(วันที่ค้นข้อมูล : 10 พฤษภาคม 2561)

ร่าง หลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันการทารุณกรรมและการจัดสวัสดิภาพ สัตว์ เข้าถึงได้จาก :

<https://ilaw.or.th/sites/default/files/Save%20animal%20act%20prople.pdf>

(22 พฤษภาคม 2561)

ประวัติการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสัตว์ , by AUTHOR , JANUARY 06, 2014

เข้าถึงได้จาก : <http://www.เลี้ยงสัตว์.com/การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ/> (27 พฤษภาคม 2561)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นาย ภาราดา ภัทรกุลปรีดา
 วัน เดือน ปีเกิด 23 ธันวาคม 2538 ที่ชลบุรี
 ที่อยู่ 9/11 หมู่ 1 ต.หนองซาก อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี โทร.0640255029
 ประวัติการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านบึง อุดสาหกรรมนุเคราะห์
 2557 วิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี
 2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2557 รางวัลชมเชย การประกวดศิลปปูนปั้นแห่งประเทศไทย
- 2558 รางวัลชมเชยประกวดวาดภาพเทิดพระเกียรติ
- 2559 รางวัลชมเชยศิลปกรรมเพื่อคนตาบอด
- 2560 ได้รับทุนการศึกษาจากทุนวิจิตรพงศ์พันธุ์
 - รางวัลชมเชยศิลปกรรมเพื่อคนตาบอด ปี 2560
 - ร่วมแสดงศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 34
- 2561 ได้รับทุนการศึกษาจากทุนวิจิตรพงศ์พันธุ์
 - ได้รับทุนการศึกษาจากทุนกองทุนส่งเสริมการศึกษาฯ มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
 - รางวัลเกียรตินิยม อันดับ 2 ประเภทสื่อผสม การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 64